

SRI VENKATSVARA ORIENTAL SERIES—No. 28

Editor :—PROF. P. V. RAMANUJASWAMI, M.A.

14

NIPATAVYAYOPASARGAVRITTI

OF
TILAKA

I/44

EDITED BY

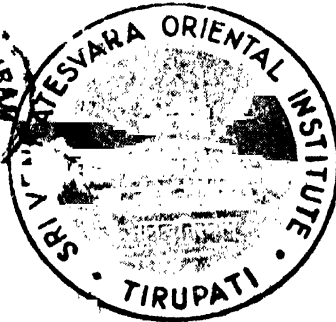
APPALLA SOMESVARA SARMA, Vidya Pravina, P.O.L.
VYAKARANA LECTURER

Sri Venkatesvara Oriental College Tirupati

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF
SRI C. ANNA RAO, B.A.

EXECUTIVE OFFICER

T. T. Devasthanams on behalf of the Board of Trustees

PRINTED AT

TIRUMALA-TIRUPATI DEVASTHANAMS PRESS
TIRUPATI

1951

f 15

550

24696

~~24696~~
~~18/227~~

S17 1
44

श्रीवेङ्कटेश्वरप्रणालय, सं. २८

सम्पादक: - श्रीपरबत्त व खालाजस्वामी, एच. ए.

श्री:

श्रीनिवास विद्यापीठे

निपाताव्ययोपसर्गः

तिरुपति:

श्रीवेङ्कटेश्वरप्रणालय ॥ श्रीनिवास विद्यापीठे

“व्याकरणसाहित्यविद्यापीठम्” सुपाधिभाषा

कौत्सेन अप्यह्म सोऽन्तरक्षमां, P. O. L. इत्यनेन

सविशेषं परिष्कृता

तिरुपति

तिरुमठै - तिरुपति देवस्थानम्, तिरुपति

मुद्रिता

१९५१.

PLACED ON THE SHELF

Date 21-6-96

P15
J52

P15
J52

SRI VENKATESWARA
CENTRAL LIBRARY &
RESEARCH CENTRE,

Acc. No . 24696

Date.....

TIRUPATI.

श्रीः

उपातिः ।

कृतिरियं श्रीवेङ्कटेश्वरप्राच्यमहाविद्यालयकुलपतिभिः श्रीमत्परवस्तु वेङ्कट-
रामानुजस्वामिभिः संपादिता । न्यवसञ्चयं दीर्घकालं संपादकानां पितामहैः
पूज्यपादैः कविपण्डितसार्वभौमैः कीर्तिकायैः महामहोपाध्यायैः श्रीमत्परवस्तु
वेङ्कटरङ्गाचार्यमहाशयैः प्रतिष्ठिते आर्षज्ञाननिलयभूते “ आर्षग्रन्थालय ” नाम्नि
पुस्तकभाण्डागारे । विशाखपट्टणस्थामिदं पुस्तकागारं निधिनिभं बहूनि उत्तमानि
अपूर्वाणि ज्ञानविज्ञानदायकानि संस्कृतग्रन्थानि ग्रन्थरत्नानि लोकाय पूर्वं व्यतरत्—
अथ वितरति—उत्तरत् वितरिष्यति चेति विदितचरमेवेदं ज्ञागं समेषाम् ।
तादृशेषु रत्नेषु अन्यतममिदं कृतिरत्नं एतर्हि श्रीमतां संपादकानां श्रद्धावशात्
अभिव्यक्तमिति महदिदं प्रमोदस्थानम् ।

अथयावत् अयं ग्रन्थः न कुत्राऽपि प्रकाशितपूर्वं इति च अपरं प्रमोदा
स्पदम् । अस्य प्रतिकृतिस्तावत् आन्ध्रलिप्यां क्रीस्तुशकीये १९११ (1911 A. D.)
वत्सरे लिखिता विराजते । संपादकानामग्रजैः श्रीमत्परवस्तु वेङ्कटरङ्गनाथ-
स्वामिमहोदयैरेषा समलेखि । अस्यां ग्रन्थतत्कर्तृविषयकं चरितं लेशतोऽपि
नोद्दिष्टम् । केवलमादितः प्रभृति आन्तं ग्रन्थ एव संकलितः । अतो ग्रन्थाऽग-
मादिविषयके चरितज्ञाने बयं सहायशून्याः जाताः स्मः । प्रतिकृत्यन्तरस्य कुत्राऽपि
अनुपलम्भाच्च विमर्शस्य संवादस्य वा अवकाशः सुतमां नाञ्जनि ।

ग्रन्थममुं संपादकाः निरबधिकेन बहसस्येन अन्तेवासिने महं परिष्का-
रार्थमदुः । यथाशक्ति ज्ञानलेशेन अहमिमं पर्यष्कार्षम् । प्रतिकृतौ तत्रतत्र लेखने
साङ्ख्यमवर्तत । पौर्वापर्यं क्वचिन्नष्टम् । अवान्तरविभागादिकमपि कुत्रचित् न
अवाल्स्य । एतदादिकं सर्वं मर्यादामनातिक्रम्य मया सुष्ठु संकलितम् । तत्रतत्र
ग्रन्थोऽपि ईष्युः । तादृशो भागः प्रायेण तथैव विसृष्टः । यत् यत् अर्थविषये
विषयान्तरे वा संशयादिकं जायते तत्रतत्र कुण्डलीकरणपञ्चविंशतिनादिना सर्वं

पाठकसौलभ्यार्थं सूचितं वर्तते । यथाक्षरं पुटानामधस्तात् विवरणकमपि संनिवेशितम् । मात्रामात्रमपि कल्पना न मया कृतेति तु विभावयेत् ।

“ निपाताव्ययोपसर्गवृत्तिः ” इति नामैव अतीव प्रकटं भवति यदत्र निपातानामध्यधानाश्रुत्सर्गाणाञ्च ध्वास्वामिं विष्यते इति । ग्रन्थेऽस्मिन् काण्डत्रयं वर्तते । निपातकाण्डम्, अव्ययकाण्डम्, उपसर्गकाण्डम्, इति च यथाक्रमं काण्डानां नामधेयानि । प्रथमद्वितीये काण्डे सूत्रतद्ग्रन्थकृतिरूपेण तृतीयकाण्डं पञ्चतद्विवरणरूपेण च देदीप्यते । सर्वत्राऽपि अल्परूप विवृतिः लौकिकवैदिकसाधारणानि उदाहरणानि च संगृह्योक्तानि वरीकृतानि । रीतिरियमपूर्वा सर्वसुभ्रा तल्लक्षणी चेति नाऽस्ति अत्र विचिकित्सा । ईषद्वैषम्येण द्विशतं निपातानां सार्धद्विशतमव्ययानां द्विष्विंशतिश्च उपसर्गानामत्र व्याकारि । प्रसङ्गवशात् उपसर्गकाण्डान्ते काश्चन गतवोऽपि प्रदर्शिताः । परंतु गत्यर्थं पृथग्विभागः न कल्पितः ।

वृत्तेश्च अस्याः प्रणेता “ तिलकः ” इति “ निजकुर्वतिलकस्तिलकस्तिलक-
वति निदर्शनेरेव ” इति ग्रन्थादिदशनेन “ इति निपाताध्ययोपसर्गवृत्ती तिलककृता-
धाम् ” इत्येविकाण्डान्तगद्येन च अवगम्यते । परमस एको विशेषः प्रतिभाति ।
तथाहि— “ क्षीराब्धिप्रसूताव्ययैरत्नमालया विदुषः ” इति ग्रन्थारम्भपथे मोक्षदानेन
रूपेण “ भद्रक्षीरस्वाम्युत्प्रेक्षितनिपाताध्ययोपसर्गाये ” इत्यादि तृतीयकाण्डान्ते
माक्षदानेन गद्येन च भद्रः क्षीरस्वामी प्रकृतांशे तिलकेऽथ अचलम्बो धमूवेति
निश्चयप्रश्नं विज्ञायते इति । तदर्थे अस्मिन् एकः संशयोऽपि विमर्शकानां हृदि
उत्पद्येत । “ किमत्र मूलं क्षीरस्वामिनेन विरचितं स्यात् ? ” इति । “ वृत्तिः ” इति
ग्रन्थभिरुक्त्याऽपि अत्र अस्मिन् साधिक्यं संपद्यते किल । इदमत्र समाधेयम् ।
क्षीरस्वामिभिरचिताममरसिंहकोशव्याख्यामकल्प्य तिलकेनैव सर्वं प्रणीतं भवेत् ।
कृतज्ञता च पूर्वोक्तरीत्या सूचिता स्यात् इति । इतोऽधिकं चिन्तकैर्दमे अवसादस्तु
संज्ञाभिलषिभिरस्वाभिः उपेक्षितः ।

नामालिङ्गानुशासनं व्याख्यातुं अतीव प्रसिद्धः क्षीरस्वामी तु एकादशे कोस्तु-
क्षताण्डे अवसति इति चरितज्ञानामाक्षयः । अतः क्षीरस्वामिनः परः तिलकः एक-

दक्षक्रीस्तुशताब्दात् परपवेत्यत्र न कोऽपि विशयलेषः । यस्य कस्याऽपि साधनस्य अनुपलम्भात् ग्रन्थकर्तृविषये एतदपेक्षया न एकमपि पदं पुरः प्रक्षेप्तुं उक्तं । यदि केऽपि तिलकपरंशोधकः तिलकचरितं आविष्कुर्युः तर्हि तान् प्रति कृतज्ञाः भवेम । अयं तु आस्माक आन्तर आशयः — “सुश्लेषां सूत्ररचनां मृदुमधुरां विवृतिं लोकवेदसाधारणानि उदाहरणानि च पश्यद्भिः नूनमयं तिलकः यः कोऽपि प्राचीन एव वैयाकरणकुलतिलको भवेदिति अनुमातुं शक्यते, ’ इति ।

कृतिरत्नमिदं पार्थक्येन निपाताव्ययोपसर्गविषये सकलसंशयापनोदकत्वात् साधुप्रयोगबोधकत्वाच्च गीर्वाणभाषामिच्छिषिणामतीव उपयुज्यत इति सुदृढं विश्व-सिमः । एतादृशं निगूढं रत्नं कल्यतां संपादकानां प्रकाशयतां श्रीवेङ्कटेश्वरदेव-स्थानाधिकृतानां च औदार्यं विबुधश्लाघ्यं विलसतीति अन्ततो वक्तव्यं प्रधानं क्वः ।

दोषज्ञाः यद्यत् मदीये पाठान्तरादिके कर्मणि दोषान् पश्येयुः तर्हि कृपया क्षन्त्वा स्वीयां गुणज्ञतामेव प्रकटयितुमर्हन्तीति सप्रश्रयं विज्ञापयामि ॥

श्रीवेङ्कटेश्वरप्रणय-
महाविद्यालयः,
तिरुपति
१५-११-१९५१.

इति
विज्ञापयिता विबुधविधेयः
अप्पल्लु सोमेश्वरशर्मा, P. O. L.,
व्याकरणसाहित्यविद्याप्रवीणः । व्याकरणार्थः ॥

विषय-सूचिका

१. निपातकाण्डम्	१—२१
२. अव्ययकाण्डम्	२२—३५
३. उपसर्गकाण्डम्	३६—५३
४. संज्ञासूत्राणांकाः—			
१. सूत्रानुक्रमणिका	५४—५८
२. श्लोकानुक्रमणिका	५८—५९
३. निपातानुक्रमणिका	६०—६३
४. अव्ययानुक्रमणिका	६४—६८
५. उपसर्गानुक्रमणिका	६९

श्रीः

श्रीवेङ्कटेशो विजयते ॥

ओं श्रीगुरवे सरस्वीरूपाय नमः ॥

नमो विघ्नहर्त्रे ॥

नमः सूर्यादिभ्यो नवग्रहेभ्यो नमः ॥

॥ निपाताव्ययोपसर्गवृत्तिः ॥

[प्रथमं निपातकाण्डम् ।]

श्लोः-नत्वेशं क्षीराब्धिप्रसृताः स्ययरत्नमालया विदुषः ।

निजकुल्यतिलकस्तिलकस्तिलक्यति निदर्शनैरेव ॥

द्योतकाः निपाताः ॥ १ ॥

नामाख्यातयोर्धर्मपात्रव्यञ्जकाः । अत ऊर्ध्वं चादयो निपाता अधि-
क्रियन्ते । यतः ।

प्रायशो द्योतकाश्चाद्या निपाता द्रव्यवृत्ति तु ।

स्वराद्यमन्ययं प्राद्या न धात्वर्थविशेषकाः ॥ १ ॥

कर्मप्रवचनीयास्तु क्रियासंबन्धभेदकाः ।

ऊर्याद्या गतयो वृत्तौ कार्यार्थं सर्वमन्ययम् ॥ २ ॥

किंच ।

इयन्त इति संस्यैषामर्थेयत्ता च नास्ति वै ।

प्रयोजनवशादेत्य निपतन्ति परे पदे ॥ ३ ॥

य सः प्रायान् च यत्प्रत्ययापितान्तेषु ॥ २ ॥

समुच्चये— गार्ग्यो वात्स्यभागतौ । पचति च पठति च चैतः । समाहारेतरे-
तरयोगविनियोगात्संज्ञाय एव । अनेकार्थैकत्वं प्रचयात् । गार्ग्यवात्स्यकाहं त्वं च इति-

हन् ॥ अन्वाचये — भिक्षामट गाञ्जानय । गवानयनमत्ताऽपधानम् । तुल्ययो-
गिनायाम्— ध्यातश्चोपस्थितश्च । हेतौ—ग्रामो न गन्तव्यः शीतं च । शीतात्
कथं गच्छामीत्यर्थः ॥ पूरणेऽप्याहुः । यथा— भोमः पार्थस्तथैवच । रात्रौ
नैवच नैवच । चोयद्यर्थे ॥ त्वं चागमिष्यसि कृतार्थाः स्मः । त्वं यद्यागमिष्यसी
त्यर्थः । कारुः कृविन्दश्च । यद्यर्थ इति विशेषार्थः ॥

वा किल्पोपमानद्वन्द्वसङ्घट्टयेषु ॥ ३ ॥

विकल्पे— यवैर्वा व्रीहिभिर्वा यजेत । उपमायाम् — आशीविषो वा
संकुद्रः सूर्योवाऽत्र विनिर्गतः । भीमोन्तको वा समरे गदापाणिरदृश्यत । द्वन्द्वे—
सा वा शम्भोस्तदीया वा मूर्तिर्जलमयी मम । नतृतीयेत्यर्थः । ममुच्चये— वायुर्वा त्वा
मनुर्वा त्वा ॥

अह क्षिपादेशयोः ॥ ४ ॥

क्षिपायाम्— स्वयमहाऽश्वेन याति गुरुं पदार्तिं गमयति । आदेशो—
अयमहाऽरण्यं यातु ॥ प्रशंसायामप्याहुः । अह बालो वक्ति । उत्कृष्टं वक्तोत्यर्थः ॥

ह आगमे च ॥ ५ ॥

आगमे— इति हस्माहुः । क्षिपायाम्— स्वयं ह ओदनं भुङ्क्ते गुरुं
सक्तून् पाययति । आदेशो— त्वं ह ग्रामं गच्छ (सि ?) । निन्दायामप्याहुः ।
त्वं ह ब्राह्मणः । त्वमपि किं ब्राह्मण इत्यर्थः ॥

एवावधारणनियोगयोः ॥ ६ ॥

अवधारणे— त्वमेव देव जानासि । नियोगे— अद्यैव आवां रणमुपा-
गतौ । अनवकल्लसावप्याहुः । चैत्र केव भोक्ष्यसे ॥

एवं निश्चयाङ्गीकारप्रकाराणां उपदेशनिर्देशेषु ॥ ७ ॥

निश्चये — एवमित्थं यथात्थ त्वम् । अङ्गीकारे— एवं कुर्मः । प्रकारे—
यथाग्निरैवं विप्रः । प्रकृतपरामर्शे— एवं वादिनि देवर्षी । उपदेशे— एवं पठ ।
निर्देशे— एवं तावत् ॥

नो निषेधे ॥ ८ ॥

नो जानीमः ॥

न नकिरूपमानेऽपि ॥ ९ ॥

उपमाने—मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठः । मृग इव भीम इत्यर्थः । मेघो नकिर्वर्षसि (हेमराजा ?) : (हेमराशिम् - यद्वा - हेमराजिम्) । मेघ इवेत्यर्थः । निषेधे— नान्नीयकत्वात् । जित्वाभावात् नञ्समासाभावे नल्पेपो नास्ति । मूको नकिर्वक्ति हि प्रेम्णा निमित्तेसतीति । द्वौ भिन्नार्थौ ॥

नञ् तुल्यान्यविरुद्धाभावेऽर्थेषु ॥ १० ॥

तुल्ये— अत्राक्षणमानय । ब्राह्मणसदृशं क्षत्रियादिमित्यर्थः । अन्यार्थे— अनग्निर्जलम् । विरुद्धे— अधर्मः पापम् । अनर्थः । अभावे— अभावो मक्षिकानां अपक्षिकं वर्तते । ईश्वर्ये— अल्पबोधाः = अधोधाः । अक्षोपो विरोध एव । अपचसि जारुम । अन्नं पक्तुं न जानासीत्यर्थः । अकारो नञिति विशेषणार्थः । अकारो निषेधे । स्वरप्रतिरूपत्वात् । अविप्र इव भावसे । विप्रवन्नक्षीत्यर्थः । अन्योन्येऽप्याहुः । अनुपमः ॥ (!)

माङ्मासः णिक्रवारणे ॥ ११ ॥

माकार्षीः । मास करोति (तु !) । रक्षा माकिर्णो अघशंस ईशत । नः = अस्माकम् । रक्षाः = राक्षसाः । अघशंसः = पापिष्ठाः । माकिरीशत = माप्रभवन्वित्यर्थः । ङकारो माङि लुङिति विशेषणार्थः ॥

मा शङ्कायां च ॥ १२ ॥

शङ्कायाम्— अत्याकृष्टम्.....? (धनुर्मा) मऽज्ञाङिति । मा करिष्यति साहसम् । वारणे— मा पिव ॥

नेत् शङ्कायाः ॥ १३ ॥

स्त्रियन्तो नरकं प्ताम । कदाचित् पापचरा निरयं गच्छामेत्यर्थः ॥

चेद्यदीत्थं वारणापदेभ्ये ॥ १४ ॥

सचेद्याधीयेत गुरोराच्छष्टं भुञ्जीत । यदि सर्वमनित्यमिदं नभवेदिह
जन्मनि कस्य रतिर्नभवेत् । सविद्वानित्थं पूज्यः ॥

नूनं निश्चयवितर्कयोः ॥ १५ ॥

निश्चये — नूनं हन्ताऽस्मि वारणम् । वितर्कः संभावनाप्रत्ययः । नूनं
(शूरत् ?) शरत्पुत्रा हि कःशाः ॥

कञ्चित् कञ्चन इष्टप्रश्ने ॥ १६ ॥

कञ्चिज्जीवति मे माता । स्नासि कञ्चन जाह्ववीम् ॥

हन्त वाक्यारंभनिश्चयखेदसंप्रदानेषु ॥ १७ ॥

वाक्यारम्भे— हन्त ते कथयिष्यामि । निश्चये— हन्त जीविताः
स्मः । खेदे— हन्त ताः पथिकगोहिन्यः । संप्रदाने— व्ययमिदं मनुष्येभ्यो
हन्त ॥

वा अवधारणे ॥ १८ ॥

अशरीरं वावसन्तं प्रियाप्रिये न स्पृशतः । अशरीरमेव सन्तमित्यर्थः ॥

त्वाव त्वै विशेषे ॥ १९ ॥

सर्व इमे विद्वांसः, अयं त्वाव मूर्खः । वर्णानां (विप्रवै ?) विप्राः त्वै
प्रकृष्यन्ते ॥

वै नियोगागमयोश्च ॥ २० ॥

नियोगे— वेदो वै धर्ममूलम् । आगमे— कृतायुर्वै पुरुषः । विशेषे—
श्रुत्स्पर्तिर्वै देवानां पुरोहितः ॥ पूरणेऽप्याहुः । यो वै युवाऽप्यधीयानः ॥

तु हेतुविशेषावधारणन्यावृत्तिषु ॥ २१ ॥

हेतौ— गृहीयां वेदं दुर्ज्ञानं तु । दुर्ज्ञानत्वात् कथं गृहीयामित्यर्थः ।
विशेषे— क्षीरान्मांसं तु पुष्टिकृत् । अवधारणे— दुर्योधनस्तु कुरुषां पयः ।

व्यावृत्तौ— अहं भुञ्जामि (?) त्वं तु किं करिष्यसि ॥ पूरणेऽप्याहुः । अस्त्वास्वामं
तु ते तत्त्वम् । अयं तु वै मूर्ख इति । द्वौ स्वार्थे ॥

नु न्वै स्विद्धितर्के ॥ २२ ॥

को नु धावति । को न्वै राजा को न्वै मन्त्री । अधः स्विदासीदुपरि-
स्विदासीत् । कः स्विदेकाकी चरतीति प्रश्ने वितर्कोऽस्त्येव । अहिर्नुकिं रज्जुर्नु
किमित्यादौ किमनर्थकम् । किन्तु वै जृम्भते कलिरिति । द्वौ स्वार्थे ॥

हरे अनादरे ॥ २३ ॥

हते भोष्मे हते द्रोणे किं हरे त्वं करिष्यसि ॥

अथ आत् प्रश्नाधिकारानन्तर्यप्रतिज्ञासमुच्चयेषु ॥ २४ ॥

प्रश्ने— अथ शक्तोऽसि भुवं भोक्तुम् । अथ धावसि पर्वते । विश्व-
कर्मा विमना आत् विहायाः । अधिकारे— अथातो धर्मजिज्ञासा । अथ खान-
विषः । आत् क्रतून् वर्तयिष्यामः । आनन्तर्ये— स्नातोऽथ मुक्ते । अथ शोद्धं-
प्रवृत्तः । आदिरूद्याबापृथिवी अप्रथेताम् । अनन्तरं रोदसी प्रथित इत्यर्थः । इनि-
रर्थकम् । प्रतिज्ञायाम्— गौडो भवानथेति ब्रूमः । बाढं गौडोऽसीत्यर्थः । युच्चे-
ऽथ योषैः । आत् सोऽस्मि काश्यपः सोद्यमः । समुच्चये — भीमोऽभार्जुनः ।
दुर्योधनोऽथ राधेयः । अद्विरादुपमन्युरात् । ऋतौ व्यवेयादथाऽनृतौ पर्वकर्ज-
मिति विकल्पः समुच्चय एव ।

अथो प्रकृत्यधिक्रियास्थापनान्वादेशेषु ॥ २५ ॥

प्रकृतौ — अथो यदुस्तुष्टमस्ति तद्दास्यति । अधिक्रिययाम्— अथो परोक्षं
कुर्यात् । समुच्चयेऽप्यधिक्रियागर्भत्वात् । अथो स्वस्वाहुः । आहुर्भ्यस्त्यर्थः । स्वा-
प्ने— अथो वर्णानां संस्कारः । अन्वादेशे— अमुं वेदमध्यापय अथो एवं
स्निग्धमध्यापय । अथो कश्चितं नु कथमन्वादेश इति पक्षान्तरेऽपि सिद्धम् । (?)
नदीषु स्नायादथो देवस्नातेषु ।

अलं भूषणपर्याप्तिवारणेषु ॥ २६ ॥

अलंकृत्य । भूषणे । अलं मल्लो मल्लाय । पर्याप्तौ । अलमतिप्रसङ्गेन । निषं-
धो वारणमेव । आलप्यालमिदं बभ्रोर्यत्स दारानपाहरत् । अस्यालापस्य वारणं भवत्वित्यर्थः । अलं खल्वोः प्रतिषेधयोः प्राचां क्त ॥

किञ्चन असाकल्योपमानासम्प्रतिषु ॥ २७ ॥

असाकल्ये — किञ्चिद्ब्रूते । किञ्चन याति । उपमायाम् — अग्नि-
श्विद्भवान् । अग्निरिव देदीप्यत इत्यर्थः । असम्मतौ — कुल्माषांश्चिदाहर, बुसंच-
नाहर । न युक्तमेतदित्यर्थः । असाकल्ये प्रायः किंवृत्तात् परौ । कदाचित् ।
कथंचित् । कर्हिचित् । क्वचित् । कुतश्चित् । एवं कदाचनादिषु विस्मयादिप्रती-
तिः । समुदायाद्विस्मयादिप्रतीतिः । याचिता नैव कुप्यन्ति पुरुषाः केचनैव ते ॥

हि स्फुटार्थहेत्वोः ॥ २८ ॥

स्फुटार्थे — कोष्णबालिशो हस्तगतं पदगतं कुर्यात् । हेतौ — अग्नि-
रत्नाऽस्ति, धूमो हि दृश्यते ॥ पूरणे प्रत्युक्तौचाहुः । या हि दीर्घमिताक्षस्य ।
अकार्षं हि ॥

हिं स्तो त्रे (मे ?) ॥ २९ ॥

स्तो(तो ?)भो विवेकस्याविवर्णस्य चानन्तरम् । (?) न्वा अहिंकृत्य साम-
गीयते । हिंकारः ॥

हू निन्दादौ ॥ ३० ॥

हू^१ शो (श्या ?) च्या जनतानिन्दा । आह्वानेऽपि । हूह नायात या-
तनाम् ॥

हं असम्मतौ ॥ ३१ ॥

हं क एवमाह ॥

१. ' हू शोश्वाजनतानिन्दाह्वानेऽपि हूह नायात यातनाम् ' इति एकाकारेण मातृक्यां
पंक्तिर्विद्यते ॥

हुं स्मृतिभ्रुकुटिभयविकार (णः) भर्त्सनेषु ॥ ३२ ॥

स्मृतौः— हुं सत्यं चैतः । भ्रुकुट्या क्रोधः सूच्यते । हुं हन्मि त्वाम् ।
हुङ्कारः । भये— हुं राक्षसोऽयम् । विक्रा(रणे?)रे— हुं हुं मुञ्च ।
भर्त्सने— हुं निर्लेज्ज ।

हो प्रतिवाक्ये ॥ ३३ ॥

हो किं करवाणि ॥

अहो अहह बत खेदाद्भुतयोः ॥ ३४ ॥

खेदे— अहो प्रमदः । अहह महापातकिन् । अहहो इत्यप्याहुः । अ-
हहो चक्षुः कृतघ्नं कियत् । बत सीता हता बलात् । अहो बत महत् कष्टमिति प्रकर्ष-
समुदायः । अहो बतासि स्पृहणीयवीर्यः । अद्भुते— अहो आश्चर्यम् । अहह
प्रज्ञा सताम् । चित्रं हृद्यं (नत ?) नमत् बत । अनुकम्पास्तोषौ खेदाद्भुतयोः ।
बत निन्वोऽसि । बत जीवामः ॥

ही भर्त्सने च ॥ ३५ ॥

भर्त्सने— ही जाह्नम् । खेदे— ही नविद्मो जडा वयम् । अद्भुते—
हतविधिलसितानां ही विचित्रो विपाकः । प्रीतिरद्भुतमेव । ही ही जितं मया ।
हीहीभोः इति प्राकृते निपातसमुदायः ॥

हा शोकखेदनिन्दासंभ्रमे ॥ ३६ ॥

शोके— हा प्रिये ! जनकराजपुत्रि । खेदे— स्फुरदुल्हास्मणीनां हा
रमणीनां गतः कालः । निन्दायाम्— हा श्रोतियानहृदयान् । संभ्रमे— हाहा किं
पुरोषाः । विस्मयेऽस्य प्रयोगो दुरुपपादः । आमन्त्रणे शोकगर्भत्वात् सिद्धम् ॥

ओं प्रारम्भाङ्गीकारान्तब्रह्म ॥ ३७ ॥

प्रारम्भे— ओं अग्निमीडे पुरोहितम् । अङ्गीकारे— ओमित् कन्तोऽम्
सार्जिण इति । अनुज्ञाऽङ्गीकार एव । अग्नौ करवाणि । ओं कुरु । अन्ते—

ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् । तूर्णीभावोऽन्त एव । कद्वदो कुरु । ब्रह्मणि—अव्ययम्—
ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म ॥

हंहो हे है हये हरे भो आह्वाने ॥ ३८ ॥

हंहो भीम । हे चैत्र । है (वाङ्मूले ?) हये जाये मनसा तिष्ठ घोरे ।
हरे साहसिन् । भो भो भार्गव (गर्ग्य गाल्यते ?) खेदस्तादावप्यामन्त्रणगर्भ-
त्वात् । श्रान्तोस्मि भोः । सोऽहं भो भुवि भार्गवः ।

अररे सावक्षेपे आमन्त्रणे ॥ ३९ ॥

अररे महाराजं प्रति कुतः क्षत्रियाः । अररे इत्यार्याः ॥

रे अरे अवे हीनानाम् ॥ ४० ॥

रे चौर । अरे चेट । अवे वृषल । “ हण्डे हञ्जे हलाह्वानं नीचां चेटीं
सखीं प्रति” इति नाट्योक्तौ ॥

भगो अघो पूज्ययायिनोः ॥ ४१ ॥

भगो इन्द्र । अघो चौर ।

अङ्गेषाह्वानपुनरर्थयोः ॥ ४२ ॥

इष्टाह्वाने— अज्ञानङ्ग ! । पुनरर्थे—मूर्खोऽपि नावमन्तव्यः किमङ्ग-
विद्वान् ॥

अयि प्रणयकोपे ॥ ४३ ॥

आह्वान इत्येव । अयि ! विजहीहि दृढोपगूहनम् । अय्ययि साहस-
कारिणि ।

हा शोकोपाधिके ॥ ४४ ॥

हा मातः । आह्वानमाहुः ॥

अये स्मृतिक्राधखेदसंभ्रमे ॥ ४५ ॥

स्मृतौ—अये रामो दाशरथिः । क्रोधे—अये कोऽयम् । खेदे—अये
श्रान्ताः सः । संभ्रमे—अये धक्त धाक्त ॥

आहो वितर्के ॥ ४६ ॥

स्वाणुराहो पुरुषः ॥

उत प्रश्नवाक्यार्थसमुच्चयेषु ॥ ४७ ॥

प्रश्ने—उत दण्डः पतिष्यति । वाक्यार्थे—अयि लुट्यद्ब्रजदन्तः परि-
णत उत पर्यतं भिन्धात् । समुच्चये—उत भीम उतार्जुनः । चाद्वितर्के—
स्वाणुस्त पुरुषः । समुदायोऽपि । उताहो पुरुषः । आहोस्वित् उतस्वित् उताहो-
स्वित् भवेद्राजानलः परपुरञ्जयः ॥ पूरणेऽप्याहुः । शुभं कर्म करोम्युत ॥

कूपत् घृपत् यूपत् प्रश्नवितर्कप्रशंसात् ॥ ४८ ॥

प्रश्ने—कूपत् पठति । किं पठतीत्यर्थः । वितर्के—स्वाणुः कूपत्
पुरुषः । प्रशंसायाम्—कूपद्रायत् । एवं द्रुत्तुदाहायौ ॥

चिक् गर्हायाम् ॥ ४९ ॥

चिक् तार्किकम् ॥

हाचिक् खेदे ॥ ५० ॥

हाचिक् ! किमिदं वृत्तम् । शोकोऽपि खेद एव ॥

नन्वाक्षेपत्-क्षेच्छाप्रश्नप्रत्यक्तिवाक्यारम्भनिश्चये ॥ ५१ ॥

आक्षेपे—ननु किमागतोऽसि । अनुक्षेच्छायाम्—ननु अनुजानीहि
माम् । प्रश्ने—नन्वप्येप्यसि । काका किमर्थो लभ्यते । प्रत्युक्तौ—अकर्षीः
कष्टं देह्यत ! ननु करोमि भोः । वाक्यारम्भे—नन्वोहस्तावदुच्यते । निश्चये—
नन्वपि गच्छामः ॥

नु प्रश्रोपमाप्रत्युक्तिवितर्केषु ॥ ५२ ॥

प्रश्ने— को नु वादमीरत्यन्तरिक्षे । उपमायाम्— वृक्षस्य नु ते पुरुहूतक्याः ।
प्रत्युक्तौ— अकार्षीः कटं चैत्र ? नु करोमि । वितर्के— अहिर्नु रज्जुर्नु ॥

किं प्रश्नाश्लेषातिशयेषु ॥ ५३ ॥

प्रश्ने— किं राजाऽयम् ? आश्लेषे— किं त्वमपि ब्राह्मणः । अतिशये—
रम्यं किमपि तत् । ईषदर्थे— किमपि नास्ति । स्वल्पमपि नास्तीत्यर्थः । सर्व-
नामाऽप्ययमस्ति । कः सब्रह्मचार्यस्य = किंब्रह्मचारी । कुत्सितो गौः = किंगौः ।
यो न वहति । “ किमः क्षेप ” इति समासान्तत्वाऽभावः । कामप्यभिख्याम् । कुत्सि-
तो नरः = किंनरः ॥

किमु संभावनाविमर्शयोः ॥ ५४ ॥

संभावनायाम्— शूरोऽर्जुनः किमु ज्ञेयत्यरीन् । विमर्शे— किमु गच्छामि
किमु तिष्ठामि ॥

कद्धर्षे ॥ ५५ ॥

कद् रुद्राय प्रचेतसे ॥

अत आतो यत्तद्धेतौ ॥ ५६ ॥

विप्रोऽतः पूज्यः । आतस्ते यावापृथिव्योर्वीरव्यदः । कस्मन्नपूज्यसे
विद्वन् यत् सभामु प्रगल्भसे । धृष्टोऽसि तत् (करुम् ?) करवाम ॥

किद्भर्त्सने ॥ ५७ ॥

किन् कित्त्व ॥ पूरणेऽप्याहुः । किन् कैतदुपयुज्यते ॥

इन्द्रोऽतोऽश्वक्यालङ्कारेषु ॥ ५८ ॥

उपमायाम्— चन्द्र इव मुखम् । निदर्शनमुपमैव । क इव दीनं हन्वात् ।
उत्प्रेक्षायाम्— लिम्पतीव तमोऽज्ञानि । वाक्यालङ्कारे— कथमिवैतद्भविष्यति ।
ईषदर्थे— गौर इव ॥

किलागमालीकारुचिहेतुलुण्ठनामु ॥ ५९ ॥

आगमे— जषान कंसं किल वासुदेवः । अलीके— गोत्रस्खलिनं
किल्यभुत्वा । अरुचौ— एवं किलेह । हेतौ— नकिल कपिरेकमुक्त्वान् ।
उत्सृष्ट्यायाम्— त्वं किल योत्ससे ॥

खलु निषेधवाक्यालारजिज्ञासानुनयेषु ॥ ६० ॥

निषेधे— खलु कृत्वा । निषिद्धं करणमित्यर्थः । वाक्यालङ्कारे— अथा
खलुवाहुः । जिज्ञासायाम्— स खल्वधीते वेदम् । स किं वेदं पठतीत्यर्थः ।
अनुनये— नखलु नखलु मुग्धे साहसं कार्यमेवम् ॥ पूरणेऽप्याहुः । अहोनु
खलु भोः ॥

नाम प्रकाशालीकामर्शक्रोधकुत्मासंभावनामाश्रयप्रवेष्टरेषु ॥ ६१ ॥

प्रकाशे— हिमालयो नाम नगाधिराजः । अलीके— दष्टेधरे रोदिति
नाम तन्वी । आमर्शे— मया नाम स्पृश्यसे । कांघे— म्माऽपि नाम दशान-
नस्य परैः परिभवः । कुत्सायाम्— आस नामायं सवितुरुदयः । संभावनायाम्—
रुथं नम समेष्यसि । स्मृतावपि संभावनयैव सिद्धयति । स नामायं बन्धुः । सा-
सूयाङ्गीकरणे— एवमस्तु नाम । विस्मयेऽप्याहुः । (सोन्धाः) सुन्दो नाम पर्व-
तमारोक्ष्यति ॥

साऽतीते ॥ ६२ ॥

इतिह साहुरात्रेयाद्या महर्षयः ॥ पूरणेऽप्याहुः । अङ्ग स विद्वन् माणव-
कमध्याप्य ॥

साकं सार्धं समं सत्वा सह सत्सुरैर्बन्धै ॥ ६३ ॥

पुत्रेण साकं याति । सार्धं कर्मेहान् । आत्वा समं युध्यते । सत्वा
कलत्रैः पीतः । पुत्रेण सह गोमान् । सहैव दशभिः पुत्रैर्भारं वहति गर्दभीति
विषमं क्तायांभक्यमस्त्येव । अथ अकणयोः संभो द्विजिह्वैः सज्जूरिति गतिप्रतिरूपको
निपातः ॥

अमा समीपे च ॥ ६४ ॥

अमा भवत्यमात्यः । ऐक्ये—सह भूत्वाऽसनममासनम् । सह कस्त-
श्चन्द्रार्कावस्याममावस्या । पुत्रेणामा ॥

आङ् मर्यादाभिविधीषदर्थे ॥ ६५ ॥

मर्यादायाम्— आ उदकान्तात् प्रियमनुव्रजेत् । अभिविधौ— आ-
पाटलिपुत्रात् वृष्टो देवः । विना तेनेति मर्यादा । सह तेनेत्यभिविधिः । ईष-
दर्थेऽव्ययम् । आ उष्णम् = ओष्णम् । क्रियायोगे उपसर्गः । आयाति ॥

आ वाक्यस्मृत्योः ॥ ६६ ॥

आ एवं नु मन्यसे । पूर्वं नैवममंस्थाः, अद्यतु मन्यसे इत्यर्थः । निपात
एकाजनाडिति प्रगृह्यसंज्ञः । स्मृतौ—आ एवं किल तत ॥ समुच्चयेऽप्याहुः । देवे-
भ्यश्च पितृभ्यश्च आ ॥

आम् प्रतिवाक्ये ॥ ६७ ॥

आम् किं ब्रूथ ? ॥

आम परमं बाढं चाङ्गीकारे ॥ ६८ ॥

आम एषोऽस्मि । परमं तत्रावासः । बाढं प्रीतोऽस्मि । आम गच्छामि ।
स्मरणेऽप्यङ्गीकारो मूलम् । आम चिरस्य स्मृतम् ॥

आः कोपपीडयोः ॥ ६९ ॥

कोपे—आः रक्षस्तिष्ठ तिष्ठ । पीडायाम्—आः कष्टम् ॥

उश्विदर्थे ॥ ७० ॥

क उ विमः क उ वहिः ॥

उम् स्मृतौ ॥ ७१ ॥

उमेकमेतत् ॥

ऊम् स्त्रीणां विकारे ॥ ७२ ॥

ऊम् नाहं जाने ॥

इति हेतुप्रकारस्वरूपममाप्तिविवक्षानियमशब्दप्रादुर्भावेवमर्थेषु ॥ ७३ ॥

हेतौ—हन्तीति फलायते । प्रकरे—गौरश्चा हस्तीति जातिः । स्वरूपे—वृद्धिरित्येव या दृष्टिः । समामौ—अअ इति । विवक्षानियमे—तदस्याऽस्त्यस्मिन्निति मतुप् । इति शब्दशत्—‘भूमनिन्दाप्रशंसासु नित्ययोगेऽतिशयने । संसङ्गेऽस्तिविवक्षायां भवन्ति मतुबादयः । शब्दप्रादुर्भावे—इति पाणिनिः । पाणिनिशब्दः प्रसिद्ध इत्यर्थः । एवमर्थे—कमादमुं नारद इत्यबोधि सः । मतेऽपि । एवमर्थत्वात् । इत्यापिशलिः ॥

समुच्चयेऽप्याहुः । गार्ग्यो वास्यो भारद्वाज इति ।

(' दादिवे मुमुचारः । इर्कामाङ्गानर्थकात् । द्रुपकाष्टनिगडाद्यथा मुक्त इत्यर्थः । शिशिरं जीवनाय कम् । शूकं पूजायम् । एवं सुकं नुकं वितर्के नहिकं निषेधे कादुसारे पिशङ्गला । अनेक पिशङ्गलेत्यर्थः । आङ्गोर्वे अग्निमिन्धते । अन्यानपि यथास्थानं वक्ष्यामः । इतिहखलुर्वं पादपूरणेऽप्याहुः । किमु किमुताडो नहि नखलु यतः । केऽप्येषां वाचकाः केऽपि द्योतकाः केऽप्यनर्थकाः । सम्य स्वार्थमेवैते प्राहुः । यथा इति ह स्माहुः । अरेरे यस्तुर्वं वेत्ति शास्त्रार्थम् । नृबा । अर्थान्तरं परे । तद्यथा—किन्तु किमुन किंपुनः किमङ्ग विशेषे । किन्तु मत्ता-

1. () एतच्चिह्नमध्यगतां ग्रन्थः मंकीर्णः अर्धसङ्गतिशून्यश्च वर्तते । अवश्यमत्र ग्रन्थपातः संभूतः स्यात् । मानृकान्तराऽलाभाच्च संवादस्याऽप्यवकाशो नाऽस्त्वभ्यत । उपलब्धमातृकातः यथास्थितमत्रोत्क्रान्तम् । यथाकथञ्चिद्यथामति अभ्यूह्य सपरिष्कारं विनिवृत्तितेसति ग्रन्थपातसहितो भाग एव विद्येत—‘इत्कर्माङ्गा अनर्थकाः । इत्—द्रुपदादिवेन्मुमुचारानः । द्रुपदात् = निगडाद्यथा मुक्त इत्यर्थः । कम्—शिशिरं जीवनाय कम् । ईम्—(उदाहरणमपेक्षितम्) । का.—आङ्गोर्वे अग्निमिन्धते । (?) शूकं पूजायाम् । (उदाहरणमपेक्षितम्) एवं सुकम् । नुकं वितर्के । (उदा...) नहिकं निषेधे । (उदा...) कादुसारे । (उदा...) पिशङ्गला । अनेक पिशङ्गलेत्यर्थः । ‘अन्यानपि यथास्थानं वक्ष्यामः ।’ इत्यादि यथास्थितमेव द्रष्टव्यम् ।

परं तु अत्रापि सांकर्यं परिष्कारसाध्यत्वं च दृश्यत एव । ‘केप्येषां त्वादिश्लोकः असंपूर्णो विद्यते । ‘नृबा’ इदं किमिति न ज्ञायते । ‘अर्थान्तरं परे । तद्यथा’ एतदन्तरं ग्रन्थपात इव ॥

ज्ञानापाङ्गभङ्गलोलं हि जीवितम् । प्राकृतोऽपि नावमन्तव्यः किमुत राजा । किंपुन-
र्ब्रह्मयोनेर्यः स्वभावाहाहको बहिः किमङ्ग पवनेरितः ॥)

नहवै निष्ठितनिषेधावधारणं ॥ ७४ ॥

नहवै सशरीरस्य प्रियाप्रिययोरपहतिरस्ति । अक्वयं नास्त्येवेत्यर्थः ॥

नवै निषेधावधारणविशेषनिषेधयोः ॥ ७५ ॥

निषेधावधारणे— नवै वेद्यासु स्नेहोऽस्ति । विशेषनिषेधे—नवै त एतत्
प्रियमनेन नेष्यसि ॥

अथकिं मते ॥ ७६ ॥

अपि ब्रह्मणोऽसि ।? अथ किम् । बादमित्यर्थः ॥

एवमेव सामान्ये च ॥ ७७ ॥

सामान्ये—एवमेव नहि जीव्यते, खलात् कापुनर्भवति कथा । मते—
एवमेवैतत् । कः संदेहः? एवमेव गतः, एवमेवागत इति वृथार्थेऽप्याहुः ॥

यदिनाम यदिपरं प्रकृत्यान्यथात्वे ॥ ७८ ॥

विप्रोसि यदिनाम मूर्खः । यदिपरं प्रेमा समाप्तोत्सवम् । यदिनाम कुले
जन्मेति द्वौ स्वार्थे ॥

यदुत वाक्यार्थनिर्देशे ॥ ७९ ॥

वाच्योऽसौ यदुत ग्रामं गच्छ ॥

प्रत्युताऽतोऽन्यथात्वे ॥ ८० ॥

घृतमिव गतपद्याः प्रत्युतातङ्कारि ॥

यथाकथञ्चिद्यथाकथाचानादरे ॥ ८१ ॥

यथाकथञ्चित्वा गां दाता स्वर्गे महीयते । यथाकथाच दीयते । यथा-
कथाच भिक्षा नप्राप्ता । यथाकथाच हस्ताभ्याम् यतौ ॥

इतिह प्रवादे ॥ ८२ ॥

इतिहाऽकरोत् । इतिह साहुः ॥

मातावभिषेधानिश्चययोः ॥ ८३ ॥

निषेधे— मातावद्वट । अनिश्चये— मातावद्भुङ्क्ष्व । “ मातावद्भोः ”
इच्छमसौ निषेध एव ॥

कथंचित् कृच्छ्रे ॥ ८४ ॥

कथञ्चिदासाय महेश्वरस्य दाम्यम् ॥

अथवा यदिवा यद्वा पक्षान्तरे ॥ ८५ ॥

कटं कुरु अथवा ग्रामं गच्छ । यदिवा ग्रामं गच्छ । एवं यद्वा ॥

अपिच किञ्चान्यच्च समुच्चये ॥ ८६ ॥

विप्रोऽयमपिच विद्वान् । किञ्च त्वद्गुणवागुराभिरभितः । अन्यच्च श्रूयताम् ॥

ननुच क्षेपे ॥ ८७ ॥

नित्यः शब्दः । ननुच कः शब्दः । स्फोटो वर्णो वा ।

(यश्च ?) यच्च यत्नानवकूपत्यमर्ष (हर्षा ?) गद्गाश्चर्येषु ॥ ८८ ॥

नावकल्पयामि नमर्षयामि गर्हे आश्चर्यं यच्च (यश्च ?) तत्रभवान् वृषकं
याजयेत् ॥

किञ्चिल क्रोधाश्रद्धयोः ॥ ८९ ॥

नमर्षयामि भ्रह्मणे किञ्चिल शूद्रोऽध्येष्यते ॥

ईही भर्त्सने ॥ ९० ॥

ईही मूर्खे ॥

कदाचिदपूर्वाशङ्कयोः ॥ ९१ ॥

अपूर्वे— कदाचिद्भुव उत्पातः । आशङ्कयाम्— कदाचित् प्राप्तः
ज्ञात् ॥

अहोनुखलु (हो ?) आश्चर्ये ॥ ९२ ॥

व्यस्ताब्दकृतिरहोनुखलु ते तल्लघितप्रक्रिया, चेतः सूक्तिनिर्ताम्बनी,
मदभरादाश्रुणितं कर्षति ॥

नोचेन्नचेदन्वयार्थे ॥ ९३ ॥

नोचेद्भ्रमभियातु जन्तुवनितानेतप्रणालीगलद्वाष्पाग्भः परिपूरितोभयतटा द्राग्
वत्स्यतीरावती ॥ साहसार्द्धिरम (ते?)ति, तस्मान्नचेन्मृत्युभावाप्य (सि?) ति ॥

उपसर्गप्रतिरूपकाः ॥ ९४ ॥

निपाता इत्येव । अदत्त उपसर्गत्वेच उपसर्गान्तइति तत्त्वं स्यात् । (?) यथा
(च?) स्वंच प्रत्ययसमासौ नस्याताम् । प्रकटः । प्रतराम् । पराकः । परागः ।
अपाङ्गः । अपसव्यम् । अपहस्तः । संकटः । संमुखः । संप्रति । अनुकः । अनु-
कूलम् । अवदत्तः । अवकुठारः । अवटीटः । अवनासिका । निर्मुखः । निष्ठग्रः ।
निर्मक्षिकम् । दुष्कूलः । दुर्भिक्षम् । दुर्यवनम् । विकटः । विशालः । विशङ्कटः ।
आकडरः । (?) आलवणम् । नितराम् । निकामम् । निशीतम् । अधिपतिः ।
अधीनः । अधित्यका । अधि अस्ता । (?) अपि कुर्यात् । अपि कुशलम् ।
अर्किचनोऽपीश्वरः । अतिकायम् । अतितराम् । अति (तैपकम्?) आच्छादनम् ।
सुतराम् । सुभगः । सुमद्रः । उत्कटः । उत्कः । उत्तमः । अभितः । अभिकः ।
अभिमन्युः । प्रतिकूलम् । प्रतिभटः । शाकस्य माता = शाकप्रति । अक्षपरि ।
परितः । परिमुखम् । उपेन्द्रः । उपत्यका । उपकुम्भम् ॥

विभक्तिप्रतिरूपकाः ॥ ९५ ॥

अधिक्रियन्ते ॥

अग्ने हेतौ रात्रौ वेलायां मात्रायां परस्पराद्याः स्वार्थे ॥ ९६ ॥

एते स्वार्थे । अग्नेद्यर्थे । विभक्त्यर्थस्तु कचिद्विवक्षितः । अग्नेसरः ।
अग्नेवनम् । हेतौ हृष्यति । रात्रौ चरः । रात्रौ नृत्तुं द्रक्ष्यसि । वेलायां चरः ।
मात्रायां भोजकः । परस्परस्य स्पर्धन्ते । अन्योन्यस्य पश्यतः । कुलस्त्रमा
कचमेखलेति गलते प्राणस्मानग्रहः । अनत्याधान उरस्मिन्सर्षी, मध्ये पदे निक्च-
नेच, नित्यं हस्ते पाणानुपयमनइति निर्देशादलुक् । (यथा पारंमध्ये षष्ठ्यावा?)
पारेमध्ये षष्ठ्या वा । मनसिकृत्य । पारं गङ्गायाः = पारेङ्गम् ॥

ममाहं दर्पे ॥ ९७ ॥

ममकारः । ममता । निर्ममः । अहं विद्यतेऽस्य = अहंयुः । अहंकारः ।
अहमहमिका ॥

अकस्मादतर्किने ॥ ९८ ॥

कस्मादकस्मादुदितः पिशाचः ॥

अञ्जसा न्त्येच ॥ ९९ ॥

न्त्ये— अञ्जसा वक्तुं गीघ्रं यज्वाऽञ्जसा यजनं ब्रह्मलोकम् ॥

स्थाने युक्ते ॥ १०० ॥

स्थाने यन्निहतः शत्रुः ॥

शुभं कन्याणे ॥ १०१ ॥

शुभंयुः । शुभंयाः । कन्याणवानित्यर्थः ॥

कृतं वारणे ॥ १०२ ॥

कृतं चापलेन ॥

पर्याप्तं समर्थेच ॥ १०३ ॥

सामर्थ्ये— त्वयैव किं न पर्याप्तम् ? । वारणे— पर्याप्तं साहसेन ॥

ते मे टार्थे ॥ १०४ ॥

श्रुतं ते राजशार्दूल । श्रुतं मे भरतर्षभ । त्वया मयेत्यर्थः ॥

येन तेन लक्षणहेत्वोः ॥ १०५ ॥

नदीं तेन गतः । गिरिं येन ययौ । नदीं गिरिं च लक्ष्यीकृत्येत्यर्थः ।

हेतौ— येन दाता तेन श्लाघ्यः ॥

अन्ततः शासनावयवसंभावनयोः ॥ १०६ ॥

शासनावयवे— (किंविद्धा ?) अन्ततः प्रजां प्राप्स्यति । संभावनायाम्—

अन्ततः क्षतं दास्यति ॥

तत आधानन्तरयथान्तरे ॥ १०७ ॥

आद्ये— ततः प्रवृत्ते सर्गः । अनन्तरे— अन्नं भुङ्क्ते ततः शेते ।
यथान्तरे— ततस्ततः ॥

कुतः प्रश्ननिह्वयोः ॥ १०८ ॥

प्रश्ने— कुतस्त्यः ? निह्वये— कुतो मे भार्या ॥

यथा योग्यतावीप्सापदार्थानतिवृत्तिसादृश्येषु ॥ १०९ ॥

योग्यतायाम्— श्रुते योग्या = यथाश्रुतमस्य दक्षिणा । वीप्सायाम्—
येये वृद्धाः = यथावृद्धं ब्राह्मणानामन्त्रयस्व । पदार्थानतिवृत्तौ—शक्तिमनतिक्रम्य =
यथाशक्ति वक्ति । सादृश्ये— लक्ष्मीर्धथेयम् । अनुमाने प्रकारेण सिद्धम् । चौरोऽयं
यथाऽस्य श्लिष्टे भ्रुवौ ॥

तथा समुच्चयाङ्गीकारनिदर्शनसादृश्येषु ॥ ११० ॥

समुच्चये— हारीतोऽयमहं तथा । अङ्गीकारे— स तथेति प्रतिज्ञाय ।
निदर्शने— तथाहि ते शीलमुदारदर्शने । सादृश्ये— अयमपि तथा । सत्ये
प्रकारेच । तत्तथा न तदन्यथा । तथ्यं वितथ्यम् ॥

द्वाबुद्धे (श्य ?) श निर्दे (श्यौ ?) शौपम्यकारणोपपत्तिषु ॥ १११ ॥

उद्देशे— यथाऽर्कस्तथा तेजः । निर्देशे— यथातथा (सं ?) सान्त्व-
यित्वा वश्यः स्त्रीणां तथा तथा । औपम्ये— यथा अर्कस्तथा कर्णः । कारणो-
पपत्तौ— यथा विनीतस्तथा पण्डितोऽयम् ॥

कथं प्रश्नसंभ्रमासंभवेषु ॥ ११२ ॥

प्रश्ने— कथमजीर्णम् ? संभ्रमे— कथं हतः कर्णः ! असंभवे—
कथं भीतो योत्स्यते । हर्षेऽप्याहुः । कथं बत्सो मे रामभद्रः ॥

तदा आरम्भे ॥ ११३ ॥

तदाप्रभृति निस्सङ्गः ॥

यदा हेतौ च ॥ ११४ ॥

यदा बुधैः सर्वगतस्त्वमुच्यसे । यदा मूर्खस्तदा शठः ॥

तर्हि हेतुविशेषयोः ॥ ११५ ॥

हेतौ—तर्हि ग्रामं गच्छति । विशेषं—अर्जुनस्तर्हि शूरतमः । पक्षान्तरं हेतुरेव । यद्येवं तर्हि गच्छामः ॥

यावद्देतुसीम्नोः ॥ ११६ ॥

हेतौ— यावद्भवत्याहिनसायकस्य । मर्यादायाम् (सीमनि) --यावत् पुरं वृष्टो देवः । यावद्द्विरः खे मरुतां चरन्ति । अधिकारः सीमैव । यावत् संभवस्तावद्विधिः । साकरुयेऽवधारणे च । यावद्दत्तं तावद्भुक्तम् । यावज्जीवमग्नि- होत्रं जुहुयात् । यावन्त्यमत्राणि संभवन्ति यावदमत्रं ब्राह्मणान् भोजय ॥

यावताच पक्षान्तरे ॥ ११७ ॥

ज्ञाने सतोभावान्यावता नगतः । (!) ज्ञानेऽन्योयं याक्स एव ॥ (!)

तावत् संप्रत्यवध्यन्पेषु ॥ ११८ ॥

संप्रति— अस्तां तावत् । अवधौ— वध्यसे तावत्, तावच्छृणु । अल्पं— तावन्मात्रम् ॥

अस्ति सत्त्वे ॥ ११९ ॥

अस्तिर्क्षीरा ब्राह्मणी । अस्तिमांश्वैत्रः । अस्ति परलोके मतिरस्याऽस्तिकः । अस्त्यस्य कंचित् पश्यसि विद्वांसम् ॥

नास्ति प्रत्यनरे, ॥ १२० ॥

नास्तिकः । नास्ति जीयते रामः । नास्ति वा दरशून्यः ॥

अस्यसि त्वमहमर्थे ॥ १२१ ॥

वाच्यादमित्तमस्यासि चन्द्रग्रहणे न किना नास्ति रमे अस्मिता । (?)

विद्यते भ- त्यस्त्यर्थे ॥ १२२ ॥

विद्यते नाम तत्रभवान् वृषलं वा (यजिष्यति!) याज येष्यति । भवति नाम ॥

एहि प्रहासे ॥ १२३ ॥

एहि मन्ये रथेन यास्यसि यातस्ते भ्राता । एहि न त्वया कश्ये । (?)

ब्रूहि प्रैषादौ ॥ १२४ ॥

अग्रयेऽनुब्रूहि । ^१ (तद्धिति तिङ्ङिति निपाते भ्रस्याच्छङ्गे भ्राः कित्तौ स्यात् । अस्ति स्यान्नास्ति स्याद्वादः । शङ्गे रात्रौ प्रयास्यति । मन्ये मूर्खोऽयम् । जानाम्यशेषसुररूपधरस्त्वमेकः ॥)

अस्तु भवतु पूर्यते (वारुणे ?) वारणे ॥ १२५ ॥

अस्तु साम्ना । अस्तुङ्कारः । भवतु भक्त्या । पूर्यते प्राणायामेन ॥

आसाऽह विदर्थे ॥ १२६ ॥

लावण्य उत्पद्य इवाऽस यत्नः । अथाऽह वर्णी विदितो महेश्वरः ॥

वर्तते संवरणे ॥ १२७ ॥

धन्यास्ते (नविलङ्घयेन ?) नविलङ्घनीयचरिताः तिष्ठन्तु हुं वर्तते ॥
(वृद्धास्ते नक्विकारणीयचरिताः । ?)

नवर्ततेऽनुचिते ॥ १२८ ॥

नवर्तते साराभिऽमुखे पत्यावश्रुपातः ॥

याति गच्छति शक्ते ॥ १२९ ॥

^१ इदं मे यातुं गच्छति । गर्तुं ? गन्तुं शब्दार्थः । नेतुं नाभिरिक्ता नयाति किं विदिशं भक्तुं गच्छति ॥ (?)

पश्य पश्यत आश्चर्ये ॥ १३० ॥

पश्य बालोऽपि विद्वान् । पश्यत मूर्खा विजृम्भन्ते ॥

१. () एवं चिह्नितो भागः सङ्गतिराहितो भवति । अत्रापि प्रत्ययपतो भवेत् ॥
२. अत्रापि अर्थविषये संदेह एव ॥

स्वरप्रतिरूपका अक्षयादौ ॥ १३१ ॥

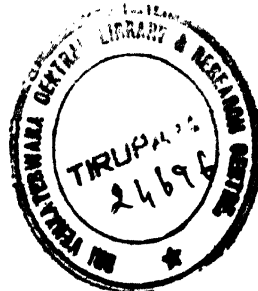
अ अमक (१) । इ इन्द्रं पश्य । ई ईदृक्संसारः । उ उत्तिष्ठ । ऊ ऊर्ध्व-
केशिन् । ए इतो भव । ऐ ऐश्वर्यमत्ताः । ओ श्राव्य । औ और्व दुर्मरोऽसि ॥

प्रत्ययप्रतिरूपका अपि निपाता दृश्यन्ते । मूर्त्वेइति कृत्वा त्याज्यः । कृत्वा
चिन्तेयम् । प्रसज्य प्रतिषेधः । देवदत्त गामत्याजेतिक्त् ॥ (१)

इति निपातव्याप्तसर्गौ चै (तिल्लिकायां)

निपातकाण्डं प्रथमम् ॥

॥ श्रीः ॥

श्रीः

श्रीगुरवे नमः

॥ द्वितीयमव्ययकाण्डः ॥

सत्ववृत्त्यव्ययम् ॥ १ ॥

प्रायशः सत्ववृत्ति स्वराक्षमव्ययमित्यधिक्रियते । सत्त्वं द्रव्यं (भेदमिति ?)
भेदमिति यावत् । विशेष्यत्वं च जातिगुणक्रियाद्रव्ययदृच्छाशब्दसंबन्धत्वात् । (१ शः
ईफत् नमः दिवा ह्रह् अन्तः ।) अत एव सर्वविभक्तियो (गः ?) गो स्वारस्यम् ।
एहि जाये स्वः रोहावः । स्वः संजानीते । स्वः स्पृहयति । स्वः पतितः । छायेव या
स्वर्जलधेर्जलेषु । स्वर्वसतिः । रे ! स्वस्तृणं मे त्वम् । स्वः सुखे । स्वस्था भवन्तु
कुम्भराजसुतास्सभृत्याः ॥

प्रेत्याः त्रपरत्न च परलोके ॥ २ ॥

अभ्यो धनं प्रेत्यच तस्य भुङ्क्ते । अमुत्त भविता यत्तु तच्चिन्तय शुभाऽशु-
भम् । अमुत्त भवः = आमुत्तिकः । पारलिकः । स्वर्यातस्यणपुत्रस्य । (?)

भूर्भुवः स्वर्महज्जनस्तपः सत्य(?)लक्ष्मणे ॥ ३ ॥

भूर्भुवः । भुवोऽन्तरिक्षम् । ओं महत् — महल्लोकः । महदादितश्च कार्य-
मिति भ्रान्त्या प्रयोगः । ओं जनः । ओं तपः । ओं सत्यम् ॥

अन्तर्मध्ये ॥ ४ ॥

भुवोर्मध्ये प्राणमावेश्य सम्यक् । (?) अभ्यन्तरं मध्यमेव । अन्तर्यामी ॥

बर्हिर्बर्हि ॥ ५ ॥

बर्हिर्बर्हि । १ (अन्ते जानोदधिध्वं पचतेत सोमं भर्क्तेच नोदधिध्वम्
....) अर्धध्वमित्यर्थः ।)

1. () एवं चिह्नितस्य भागस्य संगतिर्न दृश्यते ॥ 2. अस्व संगतिः कथम् ?

जामि भूय आवृत्तौ ॥ ६ ॥

जामयो जामि ज्वलन्ति । भूयो नैवमिति स्वल्ककळगिरा संसूच्य दुश्चे-
ष्टितम् ॥

पुनर्विशेषेच ॥ ७ ॥

आवृत्तौ—पुनरुक्तम् । विशेषं—किं पुनर्ब्राह्मणाः पुण्या भक्ता राजर्ष-
यस्तथा ॥

प्रातः प्रगे प्राहे प्रत्युये ॥ ८ ॥

प्रातरुचिष्ठति । प्रगे प्रबुद्धः । प्राहेतनः ॥

वस्तर्दिवाह (?) ॥ ९ ॥

कुहस्विदोषा कुह क्स्तरश्विना । दिवातनम् । अहरहनयमानो गाम्भ्रं
पुरुषं पशुम् ॥

सार्यं दिनान्ते ॥ १० ॥

सायंतनी सन्ध्या ॥

दोषा नक्तः वा रात्रौ ॥ ११ ॥

दोषा महान् । (?) नक्तं चरः । उषातनो वयुः ॥

होऽप्रीते ॥ १२ ॥

असहो होऽभक्त्वायुः । हस्तनम् ॥

श्वाऽनात्ते ॥ १३ ॥

श्वो गन्ता ग्रामम् । श्वस्तनम् ॥

परश्वः श्वःपरेऽहि ॥ १४ ॥

परश्वो गन्ता । “तृतीयेऽहि” इत्यर्थः ॥

संवहर्षे ॥ १५ ॥

संवहृतीये ॥

अस्तं समुत्ता नुत (१) ॥ १६ ॥

अस्तं समयः । समुत्ता वास्तव इन्द्रो अस्मे अराश्विदूद्वेषः । (?) सुनुत पर्युव ॥

कं क्वान्बुसुखानेन्दासु ॥ १७ ॥

मूर्ध्नि—कंजः केशः । अम्बुनि—कंजं पद्मम् । सुखे—विद्यतेस्या
कम् । (?) (विद्यतेऽस्य कम् । ?) १

शं सुखे ॥ १८ ॥ २

शं योरभिस्रवन्तु नः । आपो नः मुखमभिस्रवन्त्विक्त्यर्थः । नमः शंकराय च मयस्कराय च ॥

पुरा भूतविप्रकर्षभविष्यदासन्धोः ॥ १९ ॥

भूतविप्रकर्षे—पुराऽपि वनम् । पुराणम् । पुरातनः । भविष्यदासत्तौ
—गच्छ पुरा देवो वर्षति ॥

विहायसाऽऽकाशे ॥ २० ॥

विहायसा रम्यतरं विभाति ॥

रोदसी दिवस्पृथिव्योः ॥ २१ ॥

रोदस्यौ रोदसी ॥

अन्नः सद्यःशीघ्रयोः ॥ २२ ॥

समानेऽहि—अन्नः शौचानि कारयेत् । शीघ्रं—अन्नोऽवगच्छ ॥

निकषा सामीप्ये ॥ २३ ॥

लङ्कां निकषा ॥

समया मध्येच ॥ २४ ॥

समया ग्रामम् । मध्ये समीपेवेत्यर्थः ॥

असांप्रतमक्ते ॥ २५ ॥

स्वयं छेत्तुमसांप्रतम् ॥

1. () एवं चिह्नितः पाठः साधुर्मवेदिति लिखितः ॥ एतदनन्तरं नि-
न्दावामुदाहरणं देयम् । परंतु मातृकायां नाऽस्ति ॥ 2. मातृकायां सत्ररूपं मूलं नास्ति ।
उदाहरणे वर्तेते । तदनुरोधेन मूलं प्रकल्प्य लिखितम् ॥

सत्यमद्वा ऋधक् सत्ये ॥ २६ ॥

सत्यं मनोरमाः (वामाः ?) रामाः । अद्वा म्नुस्व विभोः । अरे अनद्वा ।
पुरुष ऋधम्वादी । अङ्गीकारेऽपि सत्यत्वादेव । सत्यमसारः संसारः ॥

मिथ्या मृषा विस्रसाऽनृते ॥ २७ ॥

मिथ्यावादी । मृषोधम् । विस्रसैतत् ॥

मुधा वृथा विफले ॥ २८ ॥

मुग्धे मुधा ताम्बसि । वृथा दुग्धोऽनङ्गान् ॥

इद्धा प्राक्कारे ॥ २९ ॥

समिद्धमिद्धा समहो दधासि ॥

अर्वाक् प्राक् पूर्वे ॥ ३० ॥

वर्वात् षोडशा (माः) त अर्वाक् । प्राम्भामात् ॥

पश्चपश्चाच्चरममन्वावर्याऽनग्रयोः ॥ ३१ ॥

आवर्ये—पश्चार्धम् । पश्चिमम् । पश्चादस्ताद्विः । पूर्वमयशः स्फुरति चर-
मन्वरः । मुनिं कणादमन्क्तः । अनग्रे—पश्चात्पयी । अनुचरः ॥

मिथोऽन्योन्यम् ॥ ३२ ॥

मिथस्त्वदाभाषणलोलुपं मनः ॥

रहोऽप्रकाशे ॥ ३३ ॥

^१ रहो संतप्यते । अनव्ययमप्यस्ति । रहसि भवम् = रहस्यम् ॥

द्वन्द्वं मिथुमिथु (नेः) नं (द्वौद्वात्त्वेः) ॥ ३४ ॥

द्वन्द्वं मन्त्रयन्ते । मिथुः क्रीडन्ति कामिनः । मिथुनं धावन्ति विषाधराः ॥

यथावर्थं यथास्वम् ॥ ३५ ॥

गतास्त्वे यथायथम् ॥

१. रहः संतप्यते इति भवेद्विब ॥

परोवरंप रस्परं क्रमे ॥ ३६ ॥

परंचावरंच = परोवारमनुभवति = परोवरीणः । परंच परतरंच । परस्पर-
मनुभवति ॥ परस्परीणः ॥

सम्यक् तत्त्वेष्टयोः ॥ ३७ ॥

तत्त्वे—सम्यगाह । इष्टे—सम्यक् कृतम् ॥

सकृत् सदैकवारयोः ॥ ३८ ॥

सदार्थे—सकृद्युवानो गीर्वाणाः । एकवारे—सकृदंशं निपतति ॥

ताजग् जोषग् झडिति तरसा स्नाग् द्राङ्मङ्क्ष्वाश्वरं शैष्ट्ये ॥ ३९ ॥

ताजग् (याधि?) याहि । जोषग् यात । कगिति कुचतटादं नमो मन्म-
थाय । (!) झडिति घटयति विधिरभिमतमभिमुखीभूतः । तरसोदितास (जमलेषु?)
स्नाक् सरन्त्यभिसारिकाः । द्राग् विद्रुतं कातरैः । मङ्क्षुदपादि परितः पटलैः ।
आश्वपेहि मम शीधुभाजनात् । 'अरेरे, सर, अजिरं, मृधं चाहुः । तूर्णं द्रुतं
क्षिप्रं शीघ्रं लघ्विति क्रियाविशेषणम् ॥

ऊर्ध्वमुपर्युपरिष्ठादूर्ध्वे ॥ ४० ॥

ऊर्ध्वं प्राणाद्भुक्तमन्ति । नीचैर्गच्छत्युपरिच दशा । उपरिष्ठात् प्रतिष्ठन्ते ॥

उच्चैरुच्चैः ॥ ४१ ॥

उच्चैरुच्चरतु चिरम् ॥

नीचैरवाङ्घोऽधस्तान्न्यङ् नीचे ॥ ४२ ॥

नीचैः शंस । अवाङ्मुखः । अधोगङ्गा । अधस्तादद्रेः । न्यकृतः ॥

अवश्यं नियमे ॥ ४३ ॥

अवश्यं यातारश्वितरमुषित्वाऽपि विषयाः ॥

साम्यर्धे ॥ ४४ ॥

सामि सम्मीलिताक्षी ॥

साधि तिर्यगर्थे ॥ ४५ ॥

साचिलेचनयमं (!) नमयन्ती ॥

अन्वगा-पगानुकूल्ये ॥ ४६ ॥

अन्वगास्ते । तृणन्ति बहिरानुपक् । आनुकूल्येन दर्भैः छादयन्तीत्यर्थः ॥

प्राध्वं निग्रहे च ॥ ४७ ॥

निग्रहे—प्राध्वमङ्गानि साहसात् । निगृहीतान्यङ्गानीत्यर्थः । गतिप्रति-
रूपकोऽयम् । आनुकूल्ये—प्राध्वं कुरुध्वं बुधाः ॥

साक्षात् प्रत्यक्षे ॥ ४८ ॥

साक्षात्कृतधर्माणो विबुधाः ॥

प्रमीं विषु विष्वक् समन्तात् समन्ततः परितः सर्वतोऽर्थे ॥ ४९ ॥

प्रमीमादित्योऽसृजत् । सर्वत आदित्योऽसृजदित्यर्थः । विषु अञ्चति-
विष्वक् । विष्वगाञ्चति = विष्वद्यङ् । समन्ताद्भवः सामन्तः । समन्ततो धावति ।
परितः प्रपतन्ति दुष्कृतां विपदः ॥

उभयतोऽमितोऽभिमुखे च ॥ ५० ॥

उभयतो धामं वसति । आयान्तमभितः कान्तम् । सर्वतः संपुत्रं वेत्यर्थः ॥

मुहुसकृदभीक्ष्णं पौनःपुन्ये ॥ ५१ ॥

कान्तं मुहुर्ध्यायति । असकृत् स्मरे जितः । अभीक्ष्णमात्फलात्कृतीम-
कुम्भम् ॥

ज्योत् दीर्घाऽप्ये ॥ ५२ ॥

ज्योङ्नदन्तः पूर्णकामाश्वरेम ॥

हिरुर् हिंसायाम् ॥ ५३ ॥

हिरु(रः)गम्रतो हैरुकः ॥

ईषदल्पे ॥ ५४ ॥

ईषधौरः ॥

मनागनुशये च ॥ ५५ ॥

अनुशये—मनाङ् न अष्टोऽस्मि । अन्ये—मनाग्वदी ॥

शनैर्मान्द्ये ॥ ५६ ॥

शनैर्याति पिपीळकः ॥

बलात् प्रसङ्ग बहलं हठे ॥ ५७ ॥

अहो बलात्कारः । प्रसङ्गघाती । आर्य! बहलं गृह्णाति । हठात् कण्ठा-
श्लेषीति हेतौ ङसिः ॥

आराद्दूरान्तिकयोः ॥ ५८ ॥

दूरे—आराधातः । अन्तिके—रसं प्रीतां स्वाप्येदारात् (?) ॥

प्रायः प्रायेण बाहुल्ये ॥ ५९ ॥

प्रायः प्रत्ययमादत्ते । प्रायेण सामग्र्यविधौ गुणानाम् ॥

युगपदेकपदेप्रबाहुक् तुल्यकाले ॥ ६० ॥

युगपद् ज्ञानानुत्पत्तिर्मनसो लिङ्गम् । अयमेकपदे तथा वियोगः । प्रबाहुक्
बहवो गताः । तुल्यकालं, समकालं, तत्कालमेककालमिति क्रियाविशेषणम् ॥

सपद्यहाय तत्क्षणे ॥ ६१ ॥

सपदि बहत्युपेक्षितो बिहिः । अहास सा नियमब्रम् ॥

उपांश्वप्रकाशे ॥ ६२ ॥

उपांशु स्याच्छतगुण उपांशुदण्डः ॥

तूष्णीमवाचि ॥ ६३ ॥

तूष्णीमास्ते ॥

जोषं सुखे च ॥ ६४ ॥

सुखे—जोषं जितेन्द्रियः । अवाचि—जोष्युपास्महे ॥

तिरिच्छतिरथोः ॥ ६५ ॥

अन्तर्धौ—तिरोभूताः । तिरिब्धि—तिरः काष्ठं कुरुष्व ॥

स्वयमात्म(नोऽप्ये ?)नेत्वर्थे ॥ ६६ ॥

स्वयमागतः ॥

कु रसाल्पयाः ॥ ६७ ॥

कुत्सितो ब्रह्म = कुजहा । ईषदुष्णम् = कोष्णम् ॥

उपष्टु दुष्टु दुष्टे ॥ ६८ ॥

उपष्टुकारी (कोहि पश्यति दुर्जनः ?) पिशुनदौष्टवम् ॥

काममरुभता ॥ ६९ ॥

कामं शम्भु यः क्षमी ॥

निकामं प्रकामं सुष्टु बलन तापाऽत्यर्थे ॥ ७० ॥

निकामं क्षामाङ्गी । प्रकाममप्रोक्त । सुष्टु खल्विदः च्यत । बलवच्छा-
तोऽसि । अतीव क्षुत्पिपासितः ॥

सु, शु, वन्व, षाट्, प्याट्, ज्ञात्तायां च ॥ ७१ ॥

सुमुखम् । शुनासीरः । क्व हं असि सूर्य (?) षाट् अव्यं पठति । प्याट्
शर्वती गायतु मङ्गलानि । अत्वर्थे—अग्निशुनसखीनाम् (?) शु = प्रकृतम्—
भुते = शशुरः । शुनासीरः ॥

वरं निनेत्वर्थं ॥ ७२ ॥

वरं वस्तुतांदायां ॥

परं केवलं विद्वेकार्यं ॥ ७३ ॥

निद्वेत्वर्थे—भाव्योऽसौ मूर्खः परम् । केवलं कर्मवैचित्र्यात् जानन्नपि
विमुञ्चति । एकार्थे—धर्मः सखा परमहो परलोक्याने । न केवलं यो महतोऽप-
भास्ते ॥

चिरं चिराय चिररात्राय चिरस्य चिरे ॥ ७४ ॥

चिरंजीवी । चिरन्तनः । चिराय निर्धनो भूत्वा । चिररात्राय यजते ।
चिरस्य वत लब्धासि । चिराच्चिरेणेति नामनी ॥

तत्त्वं व्यक्तौ ॥ ७५ ॥

तत्त्वं मूर्खोऽयम् । व्यक्तं स्फुटमिति क्रियाविशेषणम् ॥

पुरस्तात् पुरतोऽग्रतोऽग्रं ॥ ७६ ॥

पुरस्तात् सेनानीर्याति । तदेत्यर्कः पुरस्तात् । पुरतस्त्वरितो याति । प्रसरतां
यात्यग्रतः कंसरी च ॥

पुरः पूजायां च ॥ ७७ ॥

पूजायाम्—पुरस्कृतः । अग्रे—पुरो याति ॥

अच्छाऽभिमुखे ॥ ७८ ॥

अच्छ स्वच्छो भव । अच्छभल्लः । गतिप्रतिरूपकोऽयम् ॥

प्रादुराविः प्रकाशे ॥ ७९ ॥

प्रादुऽप्रभावः । आविष्कृतः । गतिप्रतिरूपकौ चैतौ संभवत एव ।
प्रादुर्भूतमधोक्षजम् । आविर्भूतः ॥

वरिवः परिचर्यायाम् ॥ ८० ॥

वरिवस्कृणोतु । परिचरान्त्वत्यर्थः । वरिवस्यति गुरुन् ॥

सहसा आकस्मिकाऽविमर्शयोः ॥ ८१ ॥

आकस्मिके—शि(वः?)रः प्रसूनं सहसा पपात । अविमर्शे—सहसा विद-
धोत न क्रियाम् ॥

शश्वत्, सनत्, सना, नित्यदा, सदिति नित्ये ॥ ८२ ॥

शश्वदकरोत् । सनत् कुमारः । सना भ्रवणशीयते सनाशभिः (?) । सना-
तनः । राधेयो नित्यदा दाता । सदिति मन्त्रिणः शुचयः । नित्यं सततमजस्र-

मनिशमिति क्रियाविशेषणमनारतादिबत । एवं युक्तं ज्ञातुम् । अनन्तरं गतः ।
निश्चितं मूर्खोऽयम् । भीमस्तरस्वी भृशम् । अत्यर्थं तनुः । साधु दृष्टं यद्दृष्टव्यम् ॥

नमोऽर्चादौ ॥ ८३ ॥

नमो देवेभ्यः । विष्णवे दीपो नमः । दीपं निवेदयामीत्यर्थः ॥

श्रौषड्, वौषड्, वषड्, वड्, ऋषड्, देवेट्, स्वाहा हविदानि ॥ ८४ ॥

अस्तु श्रौषट् । हीही वौषट् । वषडिन्द्राय तस्मै स्वाहा । वट् ताभ्यः
स्वाहा । (वषड् ऋषड् देवेट् ?) अप्सुषदेवेट् । अग्नये स्वाहा ॥

हन्त भिक्षादाने ॥ ८५ ॥

मनुष्याणां हन्त हन्ततिः । भूरियं हन्तकारः ॥

स्वधा तृप्तौ ॥ ८६ ॥

पितृभ्यः स्वधा । प्रीतिस्तृप्तिफला ॥

स्वस्त्यविनाशे ॥ ८७ ॥

स्वस्ति प्रजाभ्यः ॥

कंबडन्तःकरणे ॥ ८८ ॥

कंबड् शुद्धिः । हल्लाम इत्यर्थः । आभिमुख्येऽप्याहुः । कंब(डस्वो ?)
धावति ॥

सपदिद्विद्रुष्टे तर्हिः प्रतीती मधुना सांप्रते ॥ ८९ ॥

सपदि दहत्युपेक्षितो बद्धिः । विद्रुतोऽसौ विद्रुक्म् । एतर्हि बर्हिणां कालः ।
संप्रत्यसांप्रतं वक्तुम् । तमधुना मधुनानिति तं हृदि (?) । असंप्रतीति नञ्समासो-
ऽन्यर्याभावो वा ॥

धिङ् निन्दाभर्त्सनयोः ॥ ९० ॥

निन्दायाम्—धिक् तार्किकान् । भर्त्सने—धिग् जाल्म ॥

ऋते विनाऽन्यत्र वर्जने ॥ ९१ ॥

ऋते कृशानोर्नहि मन्त्रपूतम् । विना वातं विना वर्षम् । अरोगिमावादन्यत्र ॥

अन्तरेणान्तरा मध्ये च ॥ ९२ ॥

मध्ये—यतो भवन्तमन्तरेणान्यथाऽन्यदा मूपतिर्ग्राहितः । अन्तरा त्वां च मां च कमण्डलुः । वर्जने—अन्तरेण पुरुषकारं न किञ्चित् सिध्यति । त्वामन्तरा तामृतमनसा यथाक्षि (?) ॥

पृथङ् नाना मेदे च ॥ ९३ ॥

मेदे—पृथग् वादाः । नानारूपा इत्यर्थः । वर्जने—तेभ्यः पृथक् । नाना नारीर्निष्फला लोकयात्राः । स्त्रीर्विनेत्यर्थः । अपृथग्यत्ननिष्पन्न इति नञा ॥

अन्यद्विशेषे ॥ ९४ ॥

चौरो गतः । अन्यत् किमास्ताम् । अन्यच्च (?) ।

कुवित् प्रशंसाभूत्योः ॥ ९५ ॥

प्रशंसायाम्—कुवित् (सुनोग?) इष्टये । भूतौ — कुविदङ्गाय वसन्तः । समृद्धायाङ्गायेत्यर्थः ॥

हडुत्तारणे ॥ ९६ ॥

हुं हट् प्रतिहतोऽसि ॥

अदाश्चर्ये ॥ ९७ ॥

अद्भुतमिदम् । अदि भुवो डुतच् (उणादिसूत्रमिदम्) ॥

शं प्रतिग्रहे ॥ ९८ ॥

गां शं करोति ॥

स्वरिति प्रीतौ ॥ ९९ ॥

आज्येन तनूनपात् स्वरिति । प्रीयत इत्यर्थः ॥

स्वगा निष्क्रये ॥ १०० ॥

स्वगा सन्त्वृत्विजः । निष्कीताः सन्त्वित्यर्थः ॥

जातु खेदामर्षसंभावनानिश्चयकृत्यर्थे ॥ १०१ ॥

खेदे— न जात्वहं भुञ्जे । अमर्षे— न जात्वस्य सुकृतमस्ति । संभावना-

याम्—शुद्धं को जातु यजयेत् । निश्चये—को जातु युष्मतेऽर्जनेन । कदाचि-
दर्थे—न जातु कामः क्रमानामुपभोगेन शम्यति ॥ कारणोपदेशेऽपि—अत एव
स्वस्यो न जातु बहुमुक् ॥

पुत्र कुत्सायाम् ॥ १०२ ॥

पुत्र कामः । पुत्रलः । पुगित्येके । (दिष्ट्या वर्धसे?)

मर्याः सीमबन्धे ॥ १०३ ॥

मर्या दीयते = मर्यादा ॥

आ हारम्भर्हि साकुत्साः ॥ १०४ ॥

आरम्भे—आदह भक्तस्य भोजनाय । हिंसायाम्—आदहारीन्पुरन्दरः ।
हिनस्तीत्यर्थः । कुत्सायाम्—ऊर्वादहयति करिष्यसि । (?)

आदङ्क निन्दाविनाशयोः ॥ १०५ ॥

निन्दायाम्—मुह्क्वादङ्क तृप्तः (?) । विनाशे—आदङ्क क्षीरं दधिभावाय ॥

कूं खुं गुं घुं कीं शीं डेषे ॥ १०६ ॥

कूं मूर्खं । कीं (काटपाणिः) शीं (शाक्यायाम्?)

अनन्ययस्य अव्यय(स्य?) त्वेन भवनमव्ययीभावः । समा (स्यैवाः)
स्यैवाव्ययम् । अभावः सूकराणां निःसूकरं वर्तते । सम्राट्क्षेत्राणां सुभिक्षम् ॥

व्यक्ताऽव्यक्तवर्णपदवाक्यानुकरणम् । पि पि प्रिये ! सु सु सुरां मु मु
मुखासवं देहि । गवित्ययमाह । क्रोधं प्रभो ! संहर संहरेति । अव्यक्तानुकर-
णम्—चीत् करोति याति च । चटचटिति चर्मणि च्छमिति (चौच्छच्छोणिते?)
चौच्छच्छोणिते ॥

गीर्णद्वयप्रवृत्तः । वीजं चतुष्कादि । कूटो नवत्मादि । माला-
मन्त्रः कुस्तुलाभोरुण्डादिः । ३ अक्षराण्यापे मालमन्त्रवत् । रूं दुं रूं दुं
दिङ्ले दिङ्ले जम्बूकवर्जित जगति बति किनेकिचः ॥

१ तौसुन् कसुनेजन्तम् । भावकृष्णे स्वेणकृञ्चद्विचरिहुतमिजनिभ्य-
स्तौसुन् । (पाणिनिसूत्रम् । ३-४-१६) । पुरा सूर्यस्योदेतो राधेयः । सृपितृदोः
कसुन् । (३-४-१७) । पुरा क्रूरस्य विसृपो विरप्सिन् । कृत्यार्थे तवैकेन् केन्-
त्वन्तः । (३-४-१४) । नम्लेच्छित्तवै नापभाषितवै । दृशे विश्वाय सूर्यम् । आम-
न्तम् । कासप्रत्ययादामन्त्रे लिटि । (३-१-३५) । कासांघक्रे । चिकीर्षामास ।
क्त्वा, ल्यप्, तुमुन्, णमुल्, खमुञन्तम् । क्त्वा—समानकर्तृकयोः पूर्वकाले ।
(३-४-२१) । भुक्त्वा गतः । ल्यप्—समासैऽनञ्पूर्वे क्तौ ल्यप् । (७-१-३७) ।
पलाध्य गतः । तुमुन्—तुमुन्ण्वलौ क्रियायां क्रियार्थायाम् । (३-३-१०) । भोक्तुं
याति । णमुल्—आभीक्ष्ये णमुलूच । (३-४-२२) । पायंपायं पिब बहु पयः ।
निमूलसमूलयोः कषः । (३-४-३४) । समूलकषं कषति । खमुञ्—कर्मण्या-
क्रोशे कृञः खमुञ् । (३-४-२५) । चौरङ्कारमाक्रोशति ॥

तसिल्, ह, लल्, दा, अधुना, दानीं, हिंल्, थाल्, धा, ध्यमुञ्,
धमुञ्, शस्, च्वि, डाच्, साति, त्वा, कृत्वसुच्, सुच्, तरां, तमां, वति, ना,
नाम्, भस्तात्यर्थाः, सद्य आद्यः ॥

पञ्चम्यास्तसिल् । (५-३-७) । सर्वतः । आद्यादिभ्यश्च । (वचनम्) ।
आदितः । मध्यतः । इदमो हः । (५-३-११) । इह । कुह । सप्तम्यास्त्रल् ।
(५-३-१०) । तत्र । किंयत्तदः काले दा । (५-३-१५) । सर्वदा । यदा । तदा ।
कदा । अस्मिन् काले = अधुना । दानीम् । तदो दाच । (५-३-१९) । तदानीम् ।
अनद्यतने हिंल् । (५-३-२१) । कस्मिन् काले = कर्हि । यर्हि । प्रकारवचने थाल् ।
(५-३-२३) । तथा । सर्वथा । संख्याया विधार्थे धा । (५-३-४२) । एकेन
प्रकारेण एकाधा । षोढा । एकाद् धो ध्यमुञ्चन्तरस्याम् । (५-३-४४) । ऐक-
ध्यम् । द्विभ्योश्च धमुञ् । (५-३-४५) । द्वैधम् । द्विधाच । त्रैधम् । त्रिधा ।
(धश्चत्रेधा?) एधाच्च । (५-३-४६) । त्रेधा । बहुल्यार्थात् शस् कारकात् (५-४-४२) ।
अल्पशः । अभूततद्भावे च्विः । (५-४-५०) । शुक्लीभवति । अव्यक्तानुकर-

1. अत्र मातृकाया लेखनमतीव संकीर्णम् । अतः विविच्य ससङ्गति लिखितम् । न
काऽपि कल्पना कृतेति विभावनीयम् ॥

गात् अनितौ डाच् । (५-४-५६) । पटपटाकरोति । विभाषा साति
 कास्तर्न्ये । (५-४-५२) । भस्मसात् करोति । देये लाच । (५-४-५५) ।
 देवता कराति । संख्यायाः क्रियाभ्यावृत्तिगणने कृत्वसुच् । (५-४-१७) । बहून् वारान्
 बहुकृत्वो भुङ्क्ते । द्वित्रिचतुर्थ्यः सुच् । (५-४-१८) । द्विः भुङ्क्ते । (एकत्.)
 एकस्य सकृच्च । (५-४-१९) । एकवारम् = सकृद्भुङ्क्ते । किनराम् । वक्तित-
 माम् । सुतराम् । तेन तुल्यं क्रियाचेद्वितिः । (५-१-११५) । ब्राह्मणवदास्ते ।
 विनञ्भ्यां नानाञौ नसह । (५-२-२७) । विना वातम् । नाना चैतम् ।
 अस्तात्यर्थाः । दिक्छन्देभ्यः सप्तमीपञ्चमीपथमाम्यो दिग्देशकालेष्वस्तातिः ।
 (५-३-२७) । पूर्वस्यां दिशि, देशे, काले वा = पुरस्ताद्दृश्यम् । अधस्तात् । दक्षि-
 णोत्तराभ्यामभ्युच् । (५-३-२८) । दक्षिणतः वसति । त्रिभाषा परावराभ्याम् ।
 (५-३-२९) । परतः । परस्तात् । अवरतः । अवरस्तात् । अर्धेर्लुक् । (५-३-३०) ।
 प्राक् । प्रत्यक् । उपर्युपरिष्ठात् । (५-३-३१) । ऊर्ध्वायां दिशि देशे काले वा =
 उपरि वसति । पश्चात् परस्यां दिशि । (पूर्वपदस्यचापरस्य पश्चात् ।?) दक्षिण-
 पश्चात् । उत्तरपश्चात् । पश्च पश्चात् च्छन्दसि । (५-३-३३) । पुरो व्यात्र एव
 ते पश्च सिंहः । पश्चा सिंहः । उत्तराधरदक्षिणावातिः । (५-३-३४) । उत्तराद्व-
 सति । अधरात् । दक्षिणात् । दक्षिणतः । दक्षिणादान् । (५-३-३६) । दक्षिणा
 वसति । आहिच दूरे । (५-३-३७) । दक्षिणाहि वसति । उत्तरात् । (५-३-३८) ।
 उत्तराहि वसति । पूर्वाधरावरागामसिपुरधक्क्षैषाम् । (५-३-३९) । पुरः । अषः ।
 अस्तातिच । (५-३-४०) । पुरस्तात् । अधस्तात् । विभाषाऽभस्य (५-३-४१) ।
 अवरस्तात् । अवस्तात् । समनेऽहि = सद्यः । (फतितं मांसेन ।?) अस्मिन् =
 अद्य । पूर्वादौ—पूर्वेद्युग्न्येषु, रन्ध्ररेषु, स्तिरेषु, रपरेषु, रधरेषु, रुमयेषु, रुत्त-
 रेषु ॥ उभयोरहोः उभयेषुः श्राद्धं कुर्यात् । फरेषु वि ग्रामं गन्ता । वर्षेऽस्मिन् =
 ऐक्यः । पूर्वे वर्षे = फरत् । फरुद्भवः पटुरस्तीत्, पटुतमक्षैषमः । फरारि(त्रं) कृतं
 पुण्यम् ।

इति निपाताव्ययोपसर्गवृत्तौ (तिरन्तःशब्दां),

द्वितीयमव्ययकाण्डम् ॥

श्रीः

॥ श्रीः ॥

श्रीगुरुवे नमः ॥

॥ तृतीयः पसर्गकाण्डम् ॥

¹ प्रपरा सुदम प्रतिपक्ष
अनन्तरक्रिया ॥

प्रादिकर्मपरमे दिग्योगैश्वर्यजन्मसु ।

नर्मप्रेम्णोः प्रकर्षेऽग्रे ज्ञाने प्रसवभूषणे ॥ १ ॥

दोषे नियोगेऽवसरे देवाणां सशुद्धिषु ।

उपयोगे प्रकथनेऽनवधानबहुत्वयोः ॥ २ ॥

माने हिंसायास्त्रनाशार्थानार्थविपर्यये ।

“ प्र ” इत्ययमुपसर्गः आदिकर्मादिषु वृत्तः स्वार्थबलाद्वात्वर्यं बाधते, अनु-
वर्तते, विशिनष्टिवा । धातोरेव वा अनेकार्थस्य ससोऽर्थः उपसर्गैर्घोत्स्यते । तत्रादि-
क्रियायाम्—प्रक्रमते भोक्तुम् । वाक्यं प्रस्तौति । प्रारब्धं दक्षिणेन = प्रदक्षिणम् ।
प्रारभते कर्तुम् । प्रकृतः कटः चैत्रः । (?) प्रवर्तते ॥ उपरमे—प्राप्तेन घीयते =
प्रधिः; उपरताभातिस्व । (?) प्रभाता रात्रिः । प्रगतःपितामहः = प्रपितामहः ।
^१ सभ्या उपरतिरेव । प्रव्रजति । (प्रैति, प्रतीयते, स्वप्नेऽत एव ।
प्रख्यं गतः । सुप्त इत्यर्थः । ?) दिग्योगे—प्राची—दिक् । प्राक्—देशः कालोवा ।
ऐश्वर्ये—प्रमुर्देशस्य । प्रभवति गवां प्रत्यानेतुं स एव धनंजयः । जन्मनि—हिम-
मतो गङ्गा प्रभवति । बीजादङ्कुरः प्रवर्तते । नर्मणि—प्रहसति । प्रेमिणि—प्रीत्या
नयः = प्रणयः । प्रकर्षे—प्रतपति । प्रगल्भते । प्रविशति । प्रकाशते । प्रवर्धते ।

1. काण्डस्यास्य आदायैव, मातृक्यामेवंरीत्या लेखनं वर्तते ॥ अत्रापि ग्रन्थपातः
संभूतः स्यात् । उत्तर भागः केवलमुपसर्गस्वरूपनिरूपकलोकात्मक एव भवेदिति प्रकरणेन
ग्रन्थमाह ॥ 2. अत्रापि ग्रन्थपातः ॥

प्रचिनोति । प्रशंसति । प्रकृष्यते । (ज्ञ^१) प्रार्थयते । प्रणम्य । प्रणिपत्य ।
 प्रसक्तः । प्रजातः । प्रयच्छति । दाण् = दाने । यमेरर्थाण्कारोऽन् । प्रसिद्धेना-
 पहतत्वात् । अग्रे—अग्रं हस्तस्य = प्रहस्तः । प्रपदम् । पादाग्रमित्यर्थः । ज्ञाने—
 (वनाच्छन्दसि तस्याऽप्याहुः ?) । (प्रकर्षेण गुप्तो धीयः ?) प्रणिधिः = चरः ।
 अत्तरायां प्रकर्षणैव सिद्धम् । प्रबद्धं वक्ति । ध्यानेऽप्ययम् । प्रध्यायाति = स्मरति —
 प्रात्यम् । प्रसवो गर्भग्रहणम् । पुरोवातो गाः प्रवाययति । भूषणे—प्रसाध-
 यति । दोषे—प्रलपति । नियोगे—प्रयुङ्क्ते । प्रोषितः । प्रहितः । अवसरे—
 प्रस्तावः । सेवायाम्—नृपं प्रकुरुते । सेवत इत्यर्थः । साहसे—पराचारान् प्रकुरुते ।
 तेषु सहसा वर्तते इत्यर्थः । शुद्धौ — प्रसीदति । प्रसन्नः । उपयोगे—शतं प्रकु-
 रते । व्ययीकरोतीत्यर्थः । प्रकथने—जनवादान् प्रकुरुते । प्रवक्ति । प्रवादः ।
 अनवधाने—प्र(सा?)माद्यति । प्रस्मरति । बहुत्वे—प्रभूतम् । प्रचुरम् । प्रबलम् ।
 प्रकीर्णो देशः । माने—प्रदेशः (प्रादेशः?) । प्रस्यः । प्रकामः (?) हिंसायाः—
 प्रहरति । प्रवासयति । प्रमापयति । शास्त्रनाम्नि—प्रक्रिया । प्रकरणः । मुख्येऽपि ।
 प्रधानम् । प्रवरः । वञ्चने—प्रलम्भयति । विप्रलम्भः । प्रतारिताः । अर्थवैपरीत्ये—
 प्रतिष्ठते = गच्छतीत्यर्थः । प्रवसति । (प्रपूरयति।?) देशे रूढेः सिद्धम् ।
 प्रणतो देशः ॥

परा भृशेऽनाभिमुख्ये त्वराभिभवविक्रमे ॥ ३ ॥

प्रशान्तावप्रसहने धर्षणे (' विद्रुते) ऋषौ ।

भृशे—पराहन्ति । पराजितः । पौनः पुन्यं भृशार्थ एव । वज्रं परामृशति ।
 अनाभिमुख्ये—परागच्छति । परावृत्तः । पराञ्चति । पराङ्मुखः । त्वरायाम्—परा-
 पतति । अयमहं परागत एव । अभिभवे—पराभवति । पराङ्कृतः । विक्रमे—परा-
 क्रमति । प्रशान्तौ—परैति । परेतः । अप्रसहने—अध्ययनात् पराजयते । सोढुं न
 शक्नोतीत्यर्थः । धर्षणे—प्रसभं परावृष्टः । विद्रवे—पलायते । ऋषौ—पराशरः ॥

अपोऽन्यथात्वे विश्लेषे हासोद्घाटनवारणे ॥ ४ ॥

१. साव्यावृत्त्य-त्कर्षन्यकारात्प्राशस्त्युक्तिषु ।

प्रतिदानव्याजदोषद्रोहनिह्वलखेलने

॥ ५ ॥

चौर्यनिर्देशपूजासु वैकृत्यांशे विपर्यये ।

अन्यथात्वे—अपवर्तते । विश्लेषे—अपैति । अपवाहयति । अपयुज्यते । हासे—अचयः । अपसर्पति । अपसरति । उद्घाटने—अपवृत्तं द्वारम् । वारणे—अपहृतं पापम् । प्रेर्यान् सायमपाकृतः सशपथम् । ईप्सायान्—अपेक्षते । व्यावृत्तौ—अपाहते । अपयाति । अनुकर्षे—अपकृष्टः । न्यकारे—अपक्षिपति । अपविद्धः । अपध्वस्तः । उत्प्रांशे—अपइसति । मुक्तौ—अपवर्गः । अपवृज्यते । प्रतिदाने—अपायते ऋणम् । व्याजे—अपदशः । दाषे—अपध्यायति । अपसरति । अपभाषा । अपवादः । द्रोहे—अपराध्यति । अपकारः । निह्वे—अपहुते । अपलपति । अपजानीते । खेलने—अपस्क्ररते ऋषभो हृष्टः । चौर्ये—अपहरति । निर्देशे—अपदिशति । पूजायाम्—अपचितो विष्णुः । वैकृत्ये—अपस्कीर्णमुखः । अंशे—अपस्करो रथाङ्गम् । विपर्यये—अपमृत्युः । अपद्वारम् । अपनयः । अपसव्यगतः । (दानाद्यप्रसिद्धम् ?) वर्जने कर्मप्रवचनीयः । अपसाके-ताद् बृष्टो देवः ।

संमथकृत्वे समन्तत्वे श्लेषे कूजनवर्तने

॥ ६ ॥

सहभावे स्मृतौ क्रोधे वृद्धिवाचिकद्वौकने ।

अनिश्चये गुणाधानप्रतिज्ञात्यागसेवने

॥ ७ ॥

क्रियान्तोद्योगनिषमे विमर्शगणनाक्षये ।

नैकद्व्येऽनुकृतौ प्रीतौ स्वीकारोत्पत्तिवर्जने

॥ ८ ॥

आभिमुख्ये परिचये कालेऽन्परिहारयोः ।

सम्यकृत्वे—संप्रयच्छति । संस्मृतीप्साभृशसत्येष्वन्त एव । संवरयति । संरक्तः । संजानाति धर्मम् । समन्तत्वे—संपतन्ति सैन्याः । सम्राट् । संख्यातः । श्लेषे—संधत्ते । संबोधः । सम्बैति । संबभ्राति । संभेदः । सङ्गमः । सङ्घट्टः । सङ्घटते । कूजने—संकीडन्ति शकटानि । वर्तने—(संपति ?) प्रास्थिकी

स्थाली । (?) सहभावे—संहन्यते = सकृषः । संभूय यानम् । संस्पर्धः प्रमाणानाम् ।
 वरतनु संप्रवदन्ति कुक्कुटाः । सङ्हरः । संसर्गः । संक्रेतः । स्मृतौ—समाधत्ते । संकरुपः ।
 संज्ञानम् । क्रोधे—संरभते । सन्तापः । वृद्धौ—संपत् । संभारः । संबध्यति ।
 वाचिके—संदिशति । दौक्ये—समाहरति । समूहते । संक्षिपति । संघटयति ।
 संवृत्तं द्वारम् । संकुचति । भाण्डानि समाचिनोति = संभाण्डयते । अनिश्चये—
 संदिग्धे । संशेते । गुणाधाने—संस्करोति । समाह्रते । समाष्टि । भूषणेऽत
 एव । शरीरसंस्कारः । प्रतिज्ञायाम्—संज्ञानीते । संगिरते । संशृणोति । त्यागे—
 संन्यस्यति । समावर्तते । सेवने—संवाहयति । क्रियान्ते—(संतिष्ठते ?) समाप्तिः ।
 उद्योगे—(समनञ्जति?) नियमे—संयमः । मर्यादा नियम एव । संस्था । विमर्शे—
 संपृच्छते । संमूर्तः । संप्रधारयति । संमन्त्रयति । गणनायाम्—संख्यति । संचष्टे ।
 संकलयति । क्षये—संहरति । मरणेऽन एव । संस्थितः । संज्ञापनम् । नैकत्र्ये—
 संक्रान्तिः । संनिक्कृष्टः । संनिहितः । समीपम् । अनुकृतौ—संकाशते । पद्मसं-
 काशः । संवदति । संनिभाति । संनिभा । वाहीको गोसंस्थानः । विष्णोः संस्था ।
 आकृतिरित्यर्थः । प्रीतौ—संभाषते । स्वीकरणे—संगृह्णाति । चीवराणि समाज-
 यति = संचीवरयते भिक्षुः । उत्पत्तौ—गर्भः संभवति । वर्जने—संक्षयाः खलाः ।
 संचष्टे । (?) आभिमुख्ये—संमुखः । समेति । परिचये—संस्तवः । संपृच्छते ।
 काले—समयः । अल्पे—समर्धः । परिहारे—अत्र समाधीयते रम्यत्वशुद्धी अप्र-
 सिद्धे । संस्कृता कन्या । संस्कृता आपः ॥

अनु पश्चात् कृपाज्ञानसांत्वने सेवनेच्छयोः ॥ ९ ॥

सादृश्याचरणप्रसादेऽज्ञानेकृतमार्गणे ।

प्रोत्साहनेचानुकूल्ये पश्चात्तापानुपूर्व्ययोः ॥ १० ॥

प्रसाधनेचौपकारे सातत्यालाचनान्वये ।

पश्चादर्थे—अनुसरति । अनुचरः । कृपायाम्—अनुशोचति । अनुकोशः ।
 ज्ञाने—अनुभवति । अनुमतम् । अनुमानम् । सान्त्वने—अनुनयति । अनुकूल-
 यति । अनुलोमः । सेवने—अन्वास्ते । अनुजीवी । इच्छायाम्—अनुरोधः ।

साहस्ये—अनुहरति । अनुकरोति । अनुकल्पते । अनुरूपः । आचरणे—अनुष्ठानम् । अनुतिष्ठति । प्रभ्रे—अनुयुङ्क्ते । अनुजिज्ञासते । आदेशे—अनुशास्ति । अनुज्ञा । अधीष्टेऽत एव । इन्द्रायानुब्रूहि । अनुवाकः । (अनुचरः ?) अङ्गीकृतौ—अनुमोदते । अनुवर्गः । अनुज्ञातः । मार्गणे—अन्विष्यति । गैरसाहित्ये—होत्सेऽनुगृणाति । होतारं शंसन्तं प्रोत्साहयतीत्यर्थः । आनुकूल्ये—अनुवर्तते । अनुकूलः । अनुलोमः । अनुरक्तः । पश्चात्तापे—अनुशेते । अनुशयः । अनुपूर्व्ये—अनुक्रामति । प्रसाधने—चन्दनेनानुलिम्पति । उपकारे—अनुगृह्णाति । अनुकल्पते । सात्त्ये—अनुबध्नाति । अनुस्मृतिः । आलोचने—अन्वीक्षते । अनुसंधत्ते । अन्वये—अनुषजति पदार्थानान्तरः कोऽपि हेतुः । अनुगता आपो यत्न = अनूपो देशः । लक्षणादौ कर्मप्रवचनीयः । लक्षणणे—अनुबनमशनिर्गतः । इत्थं—अन्तर्गतान्—साधुश्चैतो मातरमनु । भागे—यदासामनु स्वात् तद्दीयताम् । वीप्सायाम्—वृक्षं वृक्षमनुसञ्चति । सहार्थे—नदीमन्ववसिता सेना । नद्यासह संबद्धेत्यर्थः । हेतौ—शाकल्यस्य संहितामनु प्रावर्षत् । हीने—अन्वर्जुनं योद्धारः । अर्जुनाद्रीना इत्यर्थः । सामीप्यायामसाहस्यपश्चादर्थेऽव्ययम् । अनुशोणं पाटलिपुत्रम् । अनुगङ्ग-वाराणसी । अनुरूपं सुरूपो वहति । मुनिं कणादमन्वतः ॥

अव क्रोधे बोधरोधे धर्यालम्बन षणे ॥ ११ ॥

न्यग्भावाभिभवादानभोजने श्लेषधर्षणे ।

दर्पैकाग्र्यकर्मसेवाप्रहासालोक्यद्विषु ॥ १२ ॥

अनुत्साहप्रसाराज्ञावेलासंहतिखण्डने ।

सामीप्येषण्यसिद्धेयदत्ताशङ्कनभिभणे ॥ १३ ॥

क्रोधे—अवख्याति । अवदष्टे (?) बोधे—अवस्यति । अवैति । अवगतम् । रोधे—अवगृह्णाति । अवग्रहः । अवरोधः । धैर्ये—अवष्टम्भः । अवस्तृणाति । आलम्बने—अवलम्बते । अवष्टभ्नाति । भूषणे—अवतंसयति । न्यग्भावे—अव-पतति । अवनमति । अवाक् । अभिभवे—अवमन्यते । अवजानाति । अवधि-पति । आदाने—अवचिन्नेति । अवलुम्पति । भोजने—अवष्यति । अवदंशः ।

श्लेषे—अकूहनम् । अवगाहः । धर्षणे—अवस्कन्दति । अवमर्दः । दर्पे—
अवलिप्यते । ऐकाग्र्ये—अवधत्ते । अवधारयति । क्लृप्तके—अवकीणीते । अव-
क्रयः । सेवायाम्—अक्लगति । अवसज्यते । प्रहासे—अवस्तनोति । अवहेल-
यति । आलोके—अक्लोकयते । शुद्धौ—अवदातः । अनुत्साहे—अक्सीदयति ।
अवहीयते । अवकर्षति । आज्ञायाम्—अवसृजति । अववदति । अक्वादः ।
वेलायाम्—अवसरति । अवसरः । अवतरति । संहृतौ—अत्रहारः । ¹
स्थाली प्रस्थमकहरति । हानावत एव । अवपुष्पस्तरुः । खण्डने—अवदानः । अव-
धति । सामीप्ये—अवष्टब्धमेव । अविदूर इत्यर्थः । ईषदर्थे—शुना अवलीढम् ।
व्याप्तौ—श्वा अक्कीर्णः पांसुभिः । अवासोऽर्थः । अक्काशः । वर्चस्क एवाऽवस्करः ।
दशायाम्—अवस्था । आशङ्कने—अवदिशति (वैष ?) जयेन । मिश्रणे—
काशेन अक्दधाति मांसम् । वचनक्रियाभुशाद्यप्रसिद्धम् ॥

निःपृथक्करणे खेदे बहिष्कृत्याग्रहे भृशे ।

भोगेऽधिभ्रयणे शान्तावन्तर्धानपदार्थयोः

॥ १४ ॥

आविष्करणसंपत्त्योर्वियोगे दर्शने सुखे ।

पृथक्करणे—निवारयति । निष्कासयति । खेदे—निर्विधत्ते । निस्स-
हते । बहिष्करणे—निर्गरति । निर्गच्छति । निष्ठीवति । निःशिङ्घति । निर-
स्यति । निष्कान्तः । आग्रहे—निर्बन्धः । निर्बध्नाति । भृशे—निष्पतति । निर्दम्बः ।
निरीक्षते । निर्जितः । निर्वृष्टः । भोगे—निर्वेशः । निर्विशति । अधिभ्रयणे—
आग्नेयमष्टाकपालं चरुं निर्वपेत् । शान्तौ—दीपो निर्याति । निर्याणम् । ².... अन्व-
गाख्यने³—निर्वक्ति । निर्वदति । संपत्तौ—निर्वृत्तः । निर्वाहः । (निस्तकृति ! ?)
निष्पत्तिः । निर्मितः । वियोगे—निर्मुक्तः शल्येन = निः शल्यः । निरामयः ।
दर्शने—निर्दिष्टमासनं भेजे । सौख्ये—निर्वृतिः । निर्वाणम् । अभावेऽव्ययम् ।
अभावो मक्षिकानाम् = निर्मक्षिकम् ॥

दुरीषदर्थे निःपृथक् कृच्छ्राऽनीप्सितवैः ते

॥ १५ ॥

1. अत्राऽपि ग्रन्थपातः ॥ 2. अत्र अन्तर्धान, पदार्थ, आविष्करणरूपेषु अर्थेषु उदा-
हरणानि मानुष्यां न सन्ति । अतोऽयमपि ग्रन्थपात एव ॥ 3. श्लोके अनुदृष्टितः अर्थः ॥

ईषदर्थे—दुर्बलः । कुत्सने—दुश्चर्म । कृच्छ्रे—दुष्पानः । दुर्गतिः ।
 अनीप्सिते—दुर्भगः । दुष्कृतम् । वैकृते—दुर्मुखः । असंपत्त्यादावव्ययम् ।
 असंपद् भिक्षाणाम् = दुर्भिक्षं वर्तते ॥

वि विशेषेऽत्यये व्याप्तौ परिवर्ते विपर्यये ।

निवृत्तिपृताव्याजव्याख्यानाश्वासभोजने ॥ १६ ॥

विरोधप्रैषपर्यायक्रियाक्रीडनवण्टने ।

रोधोद्वाहक्लेशदूरीणोद्योषि शामने ॥ १७ ॥

दानेऽन्यथात्वे नानात्वे नाशाश्चर्योक्तिमिश्रणे ।

भेदशिक्षामोहमुख्यविचारासंख्ये व्यये ॥ १८ ॥

विशेषे—विराजते । विहसति । विशिनष्टि । अत्यये—विभाति । विभा-
 वरी = रजनी । विवासयति । व्यभ्रं नभः । व्याप्तौ—विभवति । विभुः । व्याप्नोति ।
 विष्कम्भते । परिवर्ते—विनिमयते । विक्रिणीते । क्रियापरिवर्तेऽपि । व्यतिलुनीते ।
 व्यतिहारः । विपर्यये—विरज्यति । विस्मरति । निवृत्तौ—विरमति । विश्राम्यति ।
 पृथुत्वे—विक्रसति । विस्तीर्णम् । आस्यं व्याददाति । व्याजे—व्यपदिशति ।
 व्यंसयति । व्याख्याने—व्याचष्टे । व्याकरोति । विवृणोति । व्यनक्ति । आध्वसे—
 विश्वसाति । विश्वभते । भोजने—विदशति । विष्वणति । विरोधे—विरुध्यते ।
 विगृह्णाति । विराधयति । व्युत्थानम् । (विभावते ?) विप्रतिपद्यते । विदधति ।
 विरूपः । प्रैषे—विस्तृजति । व्यादिशति । पर्याये—नृपं विशेषे । क्रमेण सेवत
 इत्यर्थः । तवाद्य राजन् विशाद्यः । क्रियायाम्—विदधति । विनिर्मिमीते । क्रीडने—
 विहरति । विस्मरति । वण्टने—विभजति । रोधे—विक्रमति । क्लेशे—विषोदति ।
 विधारयति । विष्कम्भः । उद्वाहे—विक्रहति । क्लेशे—विषोदति ।
 विद्राति । विषादः । विद्रवः । दूरे—विप्रकृष्टः । व्यवदधाति । व्यावहृतः ।
 विश्लेषेऽत एव । विरुज्यते । विधौति । व्यतिरिच्यते । शौर्ये—विक्रमति ।
 उद्योगे—व्यवस्यति । व्यवसायः । विचेष्टते । व्यापारेऽप्यत एव । व्यायच्छति ।
 व्यहरति । निशाम्ने—विज्ञप्सति । वने—वितरति । विभ्राणयति । अन्य-

धात्वे—विपरिणमते । विवर्तते । नानात्वे—विकल्पते । व्यूहति । विचरति ।
 विचित्रम् । नाशे—विलीयते । विप्लवते । विपत्तिः । व्यतिरेकः । विकुरुते ।
 विकारः । व्यतिचरति । विरोगः । विद्वस्तः । आश्चर्ये—विस्मयते । उच्चै—
 व्याहरति । विरौति । विशब्दयति । मिश्रणे—व्यवैति । व्यतिजपति । व्यतिकी-
 र्यते । भेदे—मन्त्रविस्त्रावः । (शिक्षायाम् ?) शिक्षायाम्—विद्याविनीतः ।
 व्युत्पन्नः । विदग्धः । विदहति । मोहे—विभ्रान्तः । विचितः । मुख्ये—विशिष्टः ।
 विचारे—विवेदयति । विविक्तः । विमृशति । विचिनोति । विचरयति । अस-
 मुखे—विमुखः । व्यये—शतं विनयते । संज्ञायां यथाकथञ्चित् । विष्करः =
 शकुनिर्विकिरोवा । वृक्षासनयोर्विष्टरः । विष्टारपङ्क्तिः छन्दः ॥

आडाभिमुख्ये करणे ग्रहणे श्लेषधर्षणे ।

क्रान्तौ शपाधान्कारणान्नेधप्रहृतावधे ॥ १९ ॥

विसंभेऽभिविधौ बन्धे स्पर्धानिर्देशभूषणे ।

संप्रदाये पारतन्त्र्ये खाने संस्थानदैर्घ्ययोः ॥ २० ॥

विज्ञानेऽङ्गीकृतौ त्यागे उत्कण्ठावृत्तिभोजने ।

स्थानाभ्मानश्रमाह्वाननैक्ये कालयापने ॥ २१ ॥

स्पर्शविष्टम्भोपरमे भृशे कुच्छ्रादिकर्मणोः ।

आभिमुख्ये—आनीतः । आयाति । करणे—आवहति । आचरति ।
 ग्रहणे—आगृहीते । आदत्ते । आच्छिनत्ति । आसादयति । आपद्यते । श्लेषे—
 आलिङ्गति । आश्लिष्यति । धर्षणे—आस्कन्दति । आमृशति । आधर्षयति ।
 क्रान्तौ—आरोहति । आक्षति । आतिष्ठति । आक्रामति । आवृत्तः । शापे—
 आक्रोशति । आक्षारयति । आधाने—आश्रयति । आस्थापयति । आधत्ते । काङ्-
 क्षायाम्—आशास्ते । आशंसा । आकाङ्क्षति । निषेधे—आक्षिपति । आगूरते ।
 आकाशते । आकाशम् । प्रहृत्वे—आवर्जयति । भ्रान्तः । आञ्जति । दोर्दण्ड-
 च्छित्तचन्द्रशेखरधनुर्वण्डावभङ्गोद्यतः । वधे—पशुमालभेत । विस्मभ्मे—आधसिति ।
 अभिविधौ—आक्षिपति । आच्छादयति । आवृणोति । बन्धे—अभ्युक्तम् ॥

आमुञ्चति । आल्यति । (१) स्पर्शायाम्—मल्लो मल्लमाह्वयते । निर्देशे—आज्ञप्तः ।
 आज्ञा । भूषणे—आभ्रियते = आभरणम् । आकल्पः । संप्रदाये—आमनन्ति ।
 आम्नायः । पारतन्त्र्ये—आयतते । आयत्तः । छाने—आप्लवते । संस्थाने—
 आक्रियते = आकृतिः । दैर्घ्ये—आयच्छते । आयामः । आयतिः कालदैर्घ्यम् ।
 विज्ञाने—आभाति । आभासते । अङ्गीकृतौ—आशृणोति गाम् । त्यागे—
 आपृच्छते गुरुम् । उत्कण्ठायाम्—आतनुते प्रियम् । आवृत्तौ—आसूत्रयति ।
 आवर्तते । भोजने—आहरति । आहारः । स्थाने—आध्रियते—आधारः ।
 आधीयते । आध्माने—आनहति । आनाहः । आपूर्यते । श्रमे—आयस्यति ।
 आह्वाने—आमान्त्रयति । आकारयते । नैकत्र्ये—आसादयति । आसन्नः । काल-
 यापने—आगमयस्व भावम् । कञ्चित् कालं प्रतीक्षस्वेत्यर्थः । स्पर्शे—गामालभ्य ।
 अवष्टम्भे—आलम्बते । उपरमे—आनमति । भृशे—आभाषते । आस्रवः ।
 आस्रावयति । कृच्छ्रे—(आम्नुः ?) आपत् । आदिकर्मणि—आरभते । मर्या-
 दाभिविध्योः कर्मप्रवचनीयः । आसुन्नात् । ईषदर्थादावव्ययम् । आ—उष्णम् =
 ओष्णम् । विस्मयप्रतिष्ठयोः रूढः । १। श्वर्यमनित्ये । आस्पदं प्रतिष्ठायाम् ॥

नि न्यग्भावे गुप्तदाने स्वभावस्वापनिग्रहे ॥ २२ ॥

श्रुतिव्यावृत्त्यवस्थाने कथनाधानयन्त्रणे ।

तेजने कारणे राशौ कौशलाज्ञान्तनाशने ॥ २३ ॥

श्राद्धे परीक्षोपवेशे रते साम्येऽक्षयनन्तरे ।

परिवर्ते भृशे लेशे बन्धे स्वदृष्टिकेतने ॥ २४ ॥

न्यग्भावे—निहन्यते । निमज्जति । न्यञ्चति । निपतति । निकृष्टः । निकृ-
 ष्यते । न्युञ्जं पात्रम् । गुप्तदाने—निक्षिपति । निषते । उपनिधिः । न्यासः ।
 निखनति । स्वभावे—निसृज्यते - निसर्गः । स्वापे—नित्राति । निग्रहे—
 निकारः । निकरोति । निगृहीतः । श्रुतौ—निशाम्यति । व्यावृत्तौ—निवर्तते ।
 निवृष्टो मेषः । अवस्थाने—निविशते - निवेशः । निलीयते । निवसति ।
 निकेतः । कथने—निर्दिशति । आधाने—निषिञ्चति । निषेकः । यन्त्रणे—

नियच्छति । निवदति । नियमः । नियन्त्रयति । तेजने—निनश्यति । निशानयति ।
 निरुषः । कारणे—निधत्ते । निधानम् । नियच्छति । (?) राशौ—निचिनोति ।
 निचितः । कौशले—निष्णातः । निपुणः । आज्ञायाम्—निदेशः । निस्पृष्टः ।
 नियुक्तः । अन्ते—निष्ठा । निष्ठितः क्रतुः । नाशने—निहन्ति । निषूदयति ।
 निदूलयति । निधनम् । निबर्हणम् । श्राद्धे—निष्पति । निवापः । परीक्षायाम्—
 निकषयति । निरूपयति । उपवेशने—निषोदति । रते—निधुवति । निधुवनम् ।
 साम्ये—शशिनिकाशः । निकाशते । निभाति । पद्मनिभः । '
 निमेषः । निमिषति । निमीलति । अनन्तरे—निकटः । निकटति । संनिकृष्टः ।
 परिवर्ते—नियमते (?)..... ते । तिलैर्माषान् नियच्छति । भृशे—
 निरतः । निस्पृतः । निकीर्यते । निकरः । लेशे—निहसति (?) बन्धे—निब-
 ध्नाति । ॥

अधि स्वाम्याधिक्यनिन्दाभिचारे स्मृतिपाठयोः ।

पाकारम्भे प्रहसने प्रेरणोपरिभावयोः ॥ २५ ॥

स्वीकारे विनियोगे च लामे सन्तानसंख्ये ।

ज्ञानप्रस्तायाः —

स्वाम्ये—अध्यास्ते । अधितिष्ठति । अधिपः । आधिक्ये—अधीष्टे ।
 अध्याहारः । निन्दायाम् । अभिचारे—अधिचरति । स्मृतौ—
 अध्येति । पाठे—अधीते । पाकारम्भे—अधिश्चिणीते । अधिश्रयते । प्रह-
 सने चक्रे तमभिवभूव । तेन वाजित इत्यर्थः । प्रेरणे—
 अध्येषति । अध्येषणा । अधीष्टम् । उपरिभावे—अधिरोते । अध्यश्नाति ।
 अध्यशनम् । मुक्तस्योपरि भोजनम् । अध्यस्यति । अधिवसति । अधिरोहति ।
 अधिविन्दति । अधिकारः । परिभवेऽत एव । शतूनधिरोरते । स्वीकारे—अध्य-
 वस्यति । विनियोगे—अधिकृतस्य कर्तृत्वं न कर्तृरधिकारः । लामे—घटे (?)
 समधियच्छन्ति । सन्ताने—अधिसृजति शरान् । साम्मुख्ये—अध्यक्षोः =

१. "....." एवं चिह्निते सर्वत्र इषत् ग्रन्थपातोऽजनि इति विभाक्तेयम् ॥

अध्यक्षः । अध्यक्षं प्रमाणम् । अधिमुखः । ज्ञाने—परं ब्रह्माऽधिगच्छति । अधि-
गतपरमार्थान् पण्डितान् मावमंस्थाः । प्रस्तावे—शब्दानुशासनमधिक्रियते । ऐश्व-
र्यादौ कर्मप्रवचनीयः । अधिप्रजासु राजा । अधिराशि प्रजाः । सामीप्ये निपातः ।
अध्वधिग्रामम् ॥

— बन्धस्थगनोपगमेष्वपि

॥ २६ ॥

बन्धे—अपिनष्टति । पिनद्धः । अधिग्रहो बन्ध एव । अपि गृह्यते ।
स्थगने—पिधते । पिहितः । उपगमे—अथेत्तरे दुःखमेवापियन्ति । पदार्थादौ
कर्मप्रवचनीयः । अप्रयुक्तपदस्यार्थे—सर्पिषोऽपि स्यात् । मात्रा स्तोत्रं । संभाव-
नायाम्—राजंस्त्वमपि वर्तसे । अपेक्षा रत एव । अपि गृह्णीयां
वेदम् । अपि नस्सकुले भूयात् । गर्हायाम्—अपि सिञ्चेत् पत्रण्डुम् । अन्वव-
सर्गे—अपि सिञ्च । अपि स्तुहि । यथेच्छं कुर्वित्यर्थः । समुच्चये—अपि सिञ्च ।
अपि स्तुहि । सिञ्च च स्तुहिचेत्यर्थः । प्रक्षबाढार्थादौ निपातः । अपि क्रियार्थं
सुखं समित्कुशम् । बाढार्थे—अपि कुर्याम् । समुच्चये—शुकमपि सारणमपि ॥

अः क्लृप्तनिर्वाहानर्थात्पदशब्दे ।

अन्यधर्मप्रापणानुज्ञानेऽन्तर्भावभूतयोः

॥ २७ ॥

उक्लृप्तशब्दे—अतिक्रामति । अतिश्रुति । अतिपतति वेलात् । अतिप-
द्यते । अतिचरति । निर्वाहे—अतिवाहयति । अतिगमयति । अनर्थे—अत्ययः ।
अत्याहितम् । अतिशये—अतिशोते । अतिव्याप्तिः । अतिषिञ्चति । अत्याषाम् ।
बन्धने—अतिसंघते । अन्यधर्मप्रापणे—अतिदेष्टः । अतिदिशति । अनुज्ञाने—
अतिस्तुति । अन्तर्भावे—अतिगच्छति नृपम् । भूते—अतीतः । पूजातिक्रम-
णयोः कर्मप्रवचनीयः । अतिस्तुतम् । सर्वान् गुणानेष गुणोऽति भाति । भृशान्दौ-
मतिः । अतिबृद्धः ॥

सु सौष्ठवाकृच्छ्रगन्धे -

सौष्ठवे—सुष्ठु मनस्वी भवति = सुमनायते । सुबद्धम् । अकृच्छ्रे—सुकरो
षटः । सुपानं षयः । गन्धे—सुरभते = सुरभिः । सुरभितम् । पूजायां कर्मप्रवच-

नीयः । सुसिक्तम् । सुस्तुतम् । सुषिक्तं सुष्टुतमिति सौष्ठवे । (अतिशयवाचकः ?)
समृद्धिर्मद्राणां सुमद्रम् ॥

- लृट् लोटौ चिस्त्व-शेषणे ।

तर्कोर्ध्वापेक्षणोद्योगविवाहत्याग..... ॥ २८ ॥

विनाशकथनाभ्यासविपर्यास (विलोचने ?) ।

हिंसौत्सुक्य ('पदा ?) शंसास्रयामाध्यस्थ्यसाहसे ॥ २९ ॥

प्राबल्यवृत्तिनिर्देशदिग्योगे व्रतनिर्गमे ।

जन्मनि—उत्पद्यते । उद्भवति । उदेति । धनस्युत्तिष्ठति ग्राम्भत् । उच्चै-
स्त्वे—उद्भ्रान्तः । उन्माद्यति । मूषणे—उत्संसयति ।
तर्के—उल्लिखति । उन्नयति । उत्प्रेक्षते । उत्पश्यति । ऊर्ध्वे—उदेति । (उद्बलनः ?)
.... उत्तरति । उद्गीयते । उच्चरति । उत्क्षिपति । उद्दत्तयति ।
उल्लङ्घयति । (उत्कुटुकः ?) अपेक्षणे—उदीक्षते ।
उद्यमः । उत्थाय । विवाहे—उद्बहति । उद्वाहः । त्यागे—उच्छिन्नष्टि । उच्चरः ।
उच्छिष्टम् । उत्सृजति । उस्सेधति । उत्करः । विनाशे—उत्सी-
दति । उत्सन्नम् । कथने—उद्दिशति । उदीरयति । उच्चरते । उदाहरति । उद्-
घाटयति । अभ्यासे—उल्लसति । उद्भासते । विपर्यासे—उद्द्वर्तते । उद्बस्यते (?)
उद्बलति । उद्बलति । अर्थविपर्ययेऽत एव । उन्मज्जति । उन्नमति । उद्बसति ।
उद्बेष्टितः । उन्मूर्च्छति । उद्गिरति । उल्लेखने—उल्लिखति । उल्लेखः । उत्किरति ।
हिंसायाम्—उच्चाटयति । उत्क्राम्यति । उज्जासयति । औत्सुक्ये—उत्कण्ठते ।
(^१उपादाय ? उत्कोशयति । उत्कोशः । ?) प्रशंसायाम्—उत्कर्षः । उत्कृषते ।
उत्सवः । ^२सूचने—उत्कुरुते वाग्भिः । माध्यस्थ्ये—उदास्ते । उदासीनः ।
साहसे—उत्कुरुते कन्याम् । सहसा क्रमयते कन्यामित्यर्थः । प्राबल्ये—उद्बलनः
क्रमः । उद्बलन इति पृषोदरादित्वात् । तृप्तौ—उत्कृतोऽन्नेन । निर्देशे—उद्दि-

1. "क्योपदा" इति पठे संगतिः स्यात् । 2. "उपदास्यम्—उत्कोचः । उत्कोच-
यति" इति पाठो युक्तः स्यात् । 3. श्लोके तादृचमर्थो नोपात्तः । तत्रोपात्तस्य क्रमप्राप्तस्य,
नः साहसंसाहसे उदाहरणं नास्ति ॥

श्यते । दिग्योगे—(उदीदीव?) उदग्-देशः काले वा । व्रतनिर्गमे—उदीक्षणम् ।
परादौ निपातितः । उत्तरोऽस्मात् । उत्तमः ॥ ”

अभ्याप्रोक्तिसांख्योत्पत्तिवारवत् न ॥ ३० ॥

कामनाभोजनाभ्युत्पत्तिः अमितोऽर्थेऽनुकृतौ स्मृतौ ।

न्यकाराम्नायनैकव्यपेशलत्ववशीकृतौ ॥ ३१ ॥

आग्रहे—अभिनिविशते । उक्तौ—अभिघते । अभिघेयम् । साम्मुख्ये—
अभिसरति । अभियाति । उदये—अभ्युदेति । अङ्गीकारे—अभ्युपगच्छति ।
वन्दने—अभिवादयति । कामनायाम्—अभिलषति । अभोप्सति । भोजने—
अभ्यवहरति । अभ्यङ्गे—अभ्यनक्ति । अमितोऽर्थे—अभिद्रवति । अभ्युक्षति ।
अभिनयति । अभिनवः । अभिरतः । अभिमृषति । अभिष्यन्दः । अभिनन्दति ।
अनुकृतौ—अभिनयति । स्मृतौ—अभिजानाति । अभिसंघते । अभिध्यायति ।
न्यकारे—अभिभवति । आम्नाये—अभ्यस्यति । नैकव्ये—अभ्याशः । पेश-
लत्वे—अभिजातः । वशीकारे—(अभिजायेति?) । कर्मप्रवचनीयोऽन्यत्र ।
लक्षणे—वृक्षमभे विद्योतते विद्युत् । इत्थंभूताख्याने—शोभनश्चैतो मात्रमभि ।
वीप्सायाम्—वृक्षं वृक्षमभिसिञ्चति । (अप्रसिद्धः अभ्याख्यातम्?) ॥

प्रति स्थाने विनिमये निषेधे प्रतिपालने ।

निवृत्त्यङ्गीकृतिज्ञानप्रतीपोत्साहनिष्क्रये ॥ ३२ ॥

यत्प्रतिज्ञासंक्षेपवैपरीत्ये भृशे दृशि ।

सादृश्यभ्रंशद्विषयोपव्याप्तिसंभावनारुजि ॥ ३३ ॥

स्थाने—प्रतिष्ठा । प्रतिक्सति । विनिमये—प्रतिददाति । प्रतिदानम् ।
प्रतियच्छति । निषेधे—प्रतिषिध्यति । प्रत्याचष्टे । प्रत्यादिशति । (प्रतीहारः?)
प्रतिपालने—प्रतीक्षते । निवृत्तौ—प्रत्यागतः । प्रतिनिवर्तते । प्रत्यावृत्तः ।
अङ्गीकारे—प्रतिगृह्णाति । प्रतीच्छति । ज्ञाने—प्रत्येति । प्रत्ययः । प्रतिभाति ।
प्रतीयते । प्रतिपद्यते । प्रतिभासः । प्रतीपे—प्रतिकृतम् । प्रत्यभिजानाति ।

प्रत्यवबुध्यते । प्रत्युपकारः । प्रतियुध्यते । उत्साहे—होत्रे प्रतिगृणाति । होतारं शंसन्तं प्रोत्साहयतीत्यर्थः । निष्कये—प्रतियातयति । प्रतिमुञ्चति । प्रत्युपकारः । यन्त्रे—प्रतिविधत्ते । प्रतिकरोति । प्रतिज्ञायाम्—प्रतिजानीते । संक्षेपे—प्रत्याहरति । प्रत्याहारः । वैपरीत्ये—प्रत्यवतिष्ठते । प्रत्युपहरति । प्रत्यर्थयते । प्रत्युहति । प्रत्युहः । प्रतिबध्नाति । प्रतिकूलः । प्रतिलोमः । भृशे—(प्रतिहरः । उपमङ्गलम् ?) प्रतिगताक्षम्—प्रत्यक्षम् । प्रतियाचते । दर्शने—प्रतिकाशते । प्रतीकाशः । सादृश्ये—प्रतिनिधिः । प्रतिकृतिः । भ्रंशे—प्रतिकीर्णमुखः । दिव्योगे—प्रतीची । प्रत्यग् देशःकाले वा । व्याप्तौ—प्रतिकीर्णं पांसुभिः । संभावनायाम्—प्रत्याययति । रुजि—(प्रतिज्ञया कृतस्य पिता प्रतिसीनः ?) लक्षणादौ कर्मप्रवचनीयः । लक्षणे—वृक्षं प्रति विद्योतते विद्युत् । इत्थंभूताख्याने—साधुश्चैत्रो मातरं प्रति । भागे—यदन्न मां प्रति स्यात् । वीप्सायाम् — वृक्षं वृक्षं प्रतिसिञ्चति । अभिमन्युरर्जुनतः प्रतीति, प्रतिनिधौ । प्रतिदाने—माणसस्मै तिलेभ्यः प्रतियच्छति ॥

पर्युद्धाहे समन्तत्वे विवर्ते वर्जने शुचि ।

निन्दाव्यवस्थान्यकारनमालिङ्गननिर्गमे ॥ ३४ ॥

क्रमभूषानिवसने क्षिपानिश्चयवेष्टने ।

सेवासंन्यासापवर्तशक्तिःसाप्त्यलाघवे ॥ ३५ ॥

परिज्ञाने विनिमये विस्तारव्याप्त्यतिक्रमे ।

उद्धाहे—परिणयति । समन्तत्वे—परिपूर्णः । परिष्कृतः । परिभ्रमयति । परिक्रामयति । परित्रायते । परिधिः । परिष्वक्ते । विवर्ते—परिणमते । वर्जने—परिहरति । परिवर्जनम् । शोके—परिदेवनम् । निन्दायाम्—परिचष्टे । परिवदति । व्यवस्थायाम्—परिभाषते । न्यकारे—परिभवति । नर्मणि—परिहसति । आलिङ्गने—परिष्वजते । परिभते । परिगृह्यते । निर्गमे—परिवर्हात । परिवाहः । क्रमे—परिपठति । परिपाटी । पर्येति । पर्यायः । परीयते । भूषायाम्—परिष्करोति कन्याम् । निवसने—परिधत्ते । क्षिपायाम्—¹

1. प्रन्नापातः । निषय, वेष्टन, सेवारूपेष्वर्थेषु उदाहरणानि लुप्तानि ॥

..... परिचरति । परिस्कन्दति । संन्यासे—परिव्रजति । परि-
 घाट् । अपवर्तने—(पर्यवस्यति । पर्याभवति ?) शक्तौ—पर्याप्नोति । पर्याप्तः ।
 परिवृंहति । परिकल्पते । साङ्गत्ये—परिचिनोति । परिचयः । लाघवे—परि-
 प्लवते । परिज्ञाने—परीक्षते । विनिमये—परिवर्तति । विस्तारे—पर्यास्तीर्यते ।
 परिणहति । परिणाहः । व्याप्तौ—परिवेष्टि । परिवेशः । (क्षुधापरीहः ?) अति-
 क्रमे—परिवृत्तमहः । लक्षणादौ कर्मप्रवचनीयः । लक्षणे—वृक्षं परि विद्योतते
 विद्युत् । इत्थंभूतास्थाने—शोभनश्चैतो मातरं परि । भागे—यदन्न मां परि
 स्यात् । वीप्सायम्—वृक्षं वृक्षं परिसिञ्चति । वर्जने—परि त्रिगतेभ्यो वृष्टो देवः ।
 आनर्थक्येऽव्ययम् । अविच्युतं परि ॥

उप सामीप्यदाक्षिण्यप्रजनारम्भमेदने ॥ ३६ ॥

उत्कोचाराधने ज्ञानावज्ञाप्रस्तावशिक्षणे ।

भोगाभाजनसादृश्यभूषालिङ्गनगर्हणे ॥ ३७ ॥

सान्त्वनानुग्रहत्यागापकारे यज्ञकर्मणि ।

यत्नच्छायारहोभाषाविरामोद्वाहलेपने ॥ ३८ ॥

औद्धत्येऽङ्गीकृतौ युक्तावाचान्तावासने बलौ ।

लिङ्गसासंस्कारगुणेषु भृशाध्यहाराद्वृत्ते ॥ ३९ ॥

सामीप्ये—उपदौकते । उपयाति । उपनमति । उपसर्पति । उपनयते ।
 उपसन्नः । उपगृह्णाति । दाक्षिण्ये—(उपरुच्यते ?) प्रजने—उपसर्था गौः ।
 गर्भग्रहणप्राप्तकालेत्यर्थः । आरम्भे—उपक्रमते । उपजानाति । उपज्ञा । मेदने—
 उपजपति । उपजापः । उपधा । उत्कोचे—उपचरति । उपदा । उपयच्छति ।
 उपप्रदानम् । आराधने—उपतिष्ठते सूर्यम् । उपस्तौति । ज्ञाने—उपक्रमते ।
 अबज्ञायाम्—उपेक्षते । उपहसति । प्रस्तावे—उपक्षिपति । उपन्यस्यति । उपो-
 द्वारः । शिक्षणे—उपशिक्षा । उपदिशति । भोगे—उपमुङ्क्ते । अभोजने—
 उपवासः । सादृश्ये—उपमिमीते । उपमा । भूषायाम्—कन्यामुपस्फुरते । आलि-

ज्ञाने—उपगूहति । उपसृज्यते । उपसृजति । गर्हणे—उपलभते । सान्त्वने—
 कर्मकरानुपवदते । उपसंभाषते । अनुग्रहे—उपरुध्यते । उपकरोति । त्यागे—
 उपेक्षते । अपकर्त्रे—उपहन्ति । उपद्रवः । उपद्रवति । यज्ञकर्मणि—उपाक-
 रोति पशुम् । वेदस्य उपाकर्म । प्रतियन्त्रे—काण्डगुणस्योपस्कुरुते । सतो गुणा-
 धानं प्रातीत्यर्थः । छायायाम्—उपरज्यते - उपरागः । रहोभाषणे—परदारानुप-
 वदते । उपसंभाषते । उपच्छन्दयति । उपमन्त्रयते । विरामे—उपरमते ।
 उपावर्तते । उद्राहे—कन्यामुपयच्छते । लेपने—उपलिम्पति । उपदेग्धि । उप-
 चिनोति । औद्धत्ये—उपप्लवते । अङ्गीकृतौ—उपेत्य । उपगच्छति । अभ्युप-
 गमः । युक्तौ—उपपद्यते । आचान्तौ—उपस्पृशति । आसने—उपविशति ।
 बलौ—उपहरति । उपहारः । लिप्सायाम्—उपयाचते । सम्पर्के—रथिकान्
 उपतिष्ठते । उपसृजति । भक्तकरः लवणेनोपसृजति मांसम् । गुद्ये—उपहरः ।
 भृशे—उपक्षीणः । उपरुणद्धि । उपनिरोधः । उपस्कीर्य लुनाति । भृशंविक्षिप्ये-
 त्यर्थः । उपसंपन्नं सस्यम् । अध्याहारे—उपस्कृतं वाक्यम् । वैकृते—उपस्कृतः ।
 प्रकृ अंशोऽपि वैकृतम् । उपस्कीर्णमुखः । हीनादौ कर्म-
 प्रवचनीयः । उपार्जुनं योद्धारः । उपरा (धायाद्रोणः ?) धेयं द्रोणः ॥

गतयः प्रसिद्धाः ॥

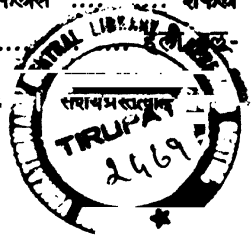
तद्यथा—उपसर्गाः क्रियायोगे । गतिश्च । प्रकृत्य । उपेत्य ॥

¹ ज्यादित्येति च ॥ उरीकृत्य । शुक्लीभ्य । पटपटाकृत्य ।

उरु युरी विस्तारेऽङ्गीकारे च ॥

कारिका—श्रीशैलैष्वप्युत्पन्नैश्चैषां प्रादुश्य विशः । (अन्वष्टी-
 शंक्ली, बलीसं, चाचकेवाची ?) (सर्पालीवर्षालीअंचकल्पसं शक्यं
 संशक्त्या ध्वंसकलौ हिंसायां कापि वान्दाली । शुक्ली)

1. इत आरभ्य यावत्काण्डान्तं पदे पदे ग्रन्थपाठाः
 फेकृत्वाच ते परिष्कारं विना तथैव विस्तृतः ॥

विकारे सजूः सहाथे स्यात् । माधुर्ये ध्वंसार्थे पाप्मी स्यात् गुलुगुघात्तपीडार्थे । ताल-
ताली धूमी चेतालीचेति विस्मृतौ कान्तौ ॥ ?)

अनुकरणं चाऽनितिपरम् ॥ (पा. सू. १ - ४ - ६२) खाद् कृत्य ॥

आदरानादरयोः सदसती ॥ (१ - ४ - ६३) सत्कृत्य । असत्कृत्य ॥

भूषणेऽलम् ॥ (१ - ४ - ६४) अलङ्कृत्य ॥

अन्तरपरिग्रहे ॥ (१ - ४ - ६५) अन्तर्भूय ॥

कणेमनसी श्रद्धाप्रतीघाते ॥ (१ - ४ - ६६) कणेहत्य पयःपिबति ।
मनोहत्य । आतृप्ति पिबतीत्यर्थः ॥

पुरोऽव्ययम् ॥ (१ - ४ - ६७) पुरस्कृत्य ॥

अस्तं च ॥ (१ - ४ - ६८) अस्तं गत्य ॥

अच्छ गत्यर्थवदेषु ॥ (१ - ४ - ६९) अच्छेति आभिमुख्यार्थेव्ययम् ।
अच्छगाय । अच्छोद्य ॥

अदोऽनुपदेशे ॥ (१ - ४ - ७०) अदः कृत्याध्यापयति ॥

तिरोन्तर्धौ ॥ (१ - ४ - ७१) तिरोभूय । तिरोधाय । दुर्बलमाध्या-
येति ॥

साक्षात्प्रभृतीनिच ॥ (१ - ४ - ७४) असाक्षात् साक्षात् संपद्य साक्षा-
त्कृत्य । साक्षात्कृत्वा ॥ (मिथ्याचिन्ता दा लोचना
स्थात्वा प्राज्या प्राजरुहा वीजर्या स्यात् परश्च वीजरुहा । अर्थे
लवणमथोष्णं संसर्गाशीतमुदकमुग्रं च । अग्नौविशे विकपनाविम्पने विहसने प्रथ-
मने च प्रादुर्वशे असहने नम आधिर्मान्ततादिवृत्तगतम् । ?) लवणं कृत्य । अर्थे-

कृत्य ॥ अनत्याधान उरसिमनसी ॥ (१ - ४ - ७५) मध्ये पदे निवक्तुं च ॥
 (१ - ४ - ७६) उरसिकृत्य । अङ्गीकृत्येत्यर्थः । पक्षे—उरसि कृत्येत्यादि ॥

नित्यं हस्ते पाणावुपयमने ॥ (१ - ४ - ७७) हस्तेकृत्य । पाणौ-
 कृत्य । विवाद्येत्यर्थः ॥

प्राध्वं बन्धने ॥ (१ - ४ - ७८) प्राध्वं कृत्य । बन्धने हेतुकम् ।
 न फाल्यं कृत्येत्यर्थः ॥

जीविकोपनिषदावौपम्ये ॥ (१ - ४ - ७९) जीविकाकृत्य । उपनि-
 षत्कृत्य । तत्तुल्यं कृत्येत्यर्थः ॥

श्रीः । श्रीः । श्रीः ॥

इति निपाताव्ययोपसर्गवृत्तौ उपसर्गकाण्डं तृतीयम् ॥ इति भद्रम् ॥

भट्टक्षीरस्वान्युत्प्रेक्षितनिपाताव्ययोपसर्गीये

तिलककृता वृत्तिः संपूर्णेति ।

भद्रं पश्येम प्रचरेम भद्रमोमिति शिक्म् ॥

श्रीः । श्रीः ।

॥ श्रीः ॥

श्रीः
॥ अत्रा-कर्मणिका ॥

सूत्रम्	पृष्ठम्	सूत्रम्	पृष्ठम्
अह क्षिपा	२	अर्वाक्	२५
अथ आत्	५	अवश्यम्	२६
अथो प्रकृत्यधि	॥	अन्वगानुषक्	२७
अलं भूषण	६	अच्छाभि	३०
अहो अहह	७	अन्तरेणा	३२
अररे	८	अन्गद्विशेषे ।	॥
अङ्गेषाङ्गान	॥	अदाभ्यर्च्ये ।	॥
अयि प्रणय	॥		
अये स्वृति	९		
अत आतो	१०	आ	
अमा समी	१२	आहो	९
अथकिम्	१४	आह मर्यादा	१२
अथवा यदिवा	१५	आं वाक्यं	॥
अपिच	॥	आम् प्रति	॥
अहोनु ललु	॥	आम	॥
अग्ने हेतौ	१६	आः कोप	॥
अकरमाह	१७	आसाह	२०
अङ्गसा	॥	आरादूरान्तिक	२८
अन्ततः	॥	आदहारम्	३३
अस्ति सत्त्वे	१९	आदङ्ग	॥
अस्यस्मि	॥		
अस्तु भवतु	२०	इ	
अन्तर्मध्ये	२२	इवोपमो	१०
अत्तं समु	२४	इति हेतु	१३
अन्नः सद्यः	॥	इतिह	१४
अस्मांप्रथम	॥	इडा	२५

सूत्रम्	ई	पृष्ठम्	सूत्रम्	क	पृष्ठम्
ईही भर्त्सने ।	 १५	कथंचित्	 १५
ईषदल्पे ।	 २७	क ॥ ॥ ॥	 "
	उ		कथं प्रभ	 १८
उत्त प्रभ	 ९	काममनु	 २९
उच्चिदर्थे ।	 १२	किमु संभावना	 १०
उम् स्मृतौ ।	 "	किलागमां ली क	 ११
उपसर्ग	 १६	कु कुत्सा	 २९
उषैरुषे ।	 २६	कुम्बः प्रभ	 १८
उभयतो	 २७	कृवित् प्रदीसा	 ३२
उपांशप्रकाशे ।	 २८	कूपत् सुपत्	 ९
उपष्टु	 २९	कृतं वारणे ।	 १७
	ऊ		कं मूर्धान्तु	 २४
ऊम् स्त्रीणां	 १२	कंबडन्तः	 ३१
ऊर्ध्वमुपर्युप	 २६	किं प्रभा	 १०
	ऋ		किंकिळ	 १५
ऋते विना	 ३१	कुं खुं गुं	 ३३
	ए		किद् भर्त्सने ।	 १०
एवावधारण	 २		ख	
एवं निश्चया	 "	खलु निषेध	 ११
एवमेव	 १४		च	
एहि प्रहासे ।	 २०	च समुच्चया	 १
	ओ		चिषन	 ६
ओं प्रारम्भा	 ७	चिरं चिराय	 ३०
	क		चेद्यदीत्यं	 ४
कश्चित्कथन	 ४		ज	
कदर्थे ।	 १०	जातु खेदामर्ष	 ३२
			जामि भूय	 २३
			जोषं मुखेच	 २८
			ज्योग् दीर्घा	 ३७

सूत्रम्	त	पृष्ठम्	सूत्रम्	न	पृष्ठम्
तत आधानन्तर	...	१८	नाम प्रकाशा		११
तथा समुच्चय	...	,,	नास्ति प्रत्यनीके ।		१९
तदा आरम्भे ।	,,	निष्कासा सामीप्ये ।		२४
तत्त्वं	३०	निकामं प्रकाशम्		२९
तर्हि हेतु	१९	नीचैरवाङ्मथो		२६
ताजग् जोषग्	२६	नु प्रश्नेपमा		१०
तावत्	१९	नु न्वै		५
तिरोऽन्तर्धान	२९	नूर्त निश्चय		४
तु हेतुविशेष	४	नेत् शङ्कायाम्		३
तूष्णीमवाचि ।	२८	नो निषेधे ।		३
ते मे टार्थे ।	१७	नोचेन्नचेत्		१६
त्वाव त्वै	...	४			
				प	
	द		पर्याप्तं	१७
दोषा नक्त	२३	पश्य पश्यत	२०
द्योतका निपाताः ।	१	परश्चः	२३
द्वन्द्वं मिथुः	२५	पञ्च पञ्चात् ।	२५
द्वावुद्देश्य	१८	परोवरं	२६
	ध		परं केवलम्	२९
धिग् गर्हायाम् ।	९	पुनर्विशेषे च ।	२३
धिक् निन्दा	३१	पुरा भूत	२४
	न		पुरस्तात्	३०
न नकिरुपमानेऽपि ।	३	पुरः पूजायां च	,,
नक्तुल्यान्य	३	पुत् कुत्सायाम् ।	३३
नन्वाक्षेप	९	पृथङ्ज्ञाना	३२
नहवै	१४	प्रत्युत	१४
नवै निषेधा	,,	प्रमीं विषु	२७
ननु च क्षेपे ।	१५	प्राध्वं	,,
नवर्तते	२०	प्राथः प्रायेण	२८
नमोऽर्चादौ ।	३१	प्रादुराविः	३०
			प्रेत्यामुत्र च	२२

सूत्रम्	पृष्ठम्	सूत्रम्	पृष्ठम्
बलात् प्रसह्य	२८	युगपदेकपदे १८
बहिर्बाह्ये ।	२२	बेन तेन १७
ब्रूहि प्रैषादौ ।	२०		
		र	
भ		रहोऽप्रकाशे । २५
भगो अघो	८	रे अरे ८
भूर्भुवः	२२	रोदसी २४
		व	
म		वर्तते २०
ममाहं दर्पे ।	१७	वस्तर्दिबाह २३
मनागनुशये च ।	२८	वरं हीनोत्कर्षे । २९
मर्याः सीम	३३	वरिवः परि ३०
मा शक्वायां च ।	३	वा विकल्पोपमान २
माङ् मास्म	”	वा अवधारणे । ४
मातावन्निषेध	१५	विभक्तिप्रति १६
मिथोऽन्योऽन्यम्	२५	विद्यते १९
मिथ्या मृषा	”	विहायसा २४
मुधा वृथा	”	वे नियोगा ४
मुहुरसकृत्	२७		
		श	
य		शनैर्मान्द्ये । २८
यदि नाम १४	सम्भत्सनत् ३०
यदुत ”	शुभं कस्याणे । १७
यथाकथञ्चित् ”	शं सुखे । २४
यथा योग्यता १८	शं प्रतिग्रहे । ३२
यदा हेतौ च । १९	शोऽनागते । २३
यथायथम् २५	शौषड् वौषड् ३१
यद्यत्ना १५		
यावन्नेतु १९		
यावताच १९	स	
याति गच्छति २०	सत्ववृत्त्यव्ययम् । २२
		समया २४

सूत्रम्	पृष्ठम्	सूत्रम्	पृष्ठम्
सत्यमद्धा २५	स्वगा निष्क्रये । ३२
सम्यक् २६		
सकृत् सदैक २६		
सपद्यहाय २८	ह आगमे च ।	२
सहसा ३०	हन्त वाक्यारम्भ	४
सपदि विद्रुवम् ३१	हरे अनादरे ।	५
साकं सार्ध ११	हन्त भिक्षादाने	३१
साम्यर्थे । २६	हडुत्तारणे ।	३२
साचि तिर्यगर्थे । २७	हा शोक	७
सार्यं दिनान्ते । २३	हा धिक्	९
साक्षात् प्रत्यक्षे । २७	हा शोकोपाधिके ।	८
सु शु बन्व २९	हि स्फुटार्थ	६
संबद्धर्थे । २३	हिरुग् हिंसायाम् ।	२७
स्थाने युक्ते । १७	ही भर्त्सने च ।	७
स्माऽतीते । ११	हू निन्दादौ ।	६
स्वरप्रति २१	हो प्रति	७
स्वयमा २९	हं असम्मतौ ।	६
स्वधा तृप्तौ ३१	हंहो हे	७
स्वस्त्यविनाशे । ”	हिं स्तोभे	६
स्वरिति प्रीतौ । ३२	हुं स्मृति	७
		ह्योऽतीते ।	२३

॥ श्लोकानुक्रमणिका ॥

श्लोकः	पृष्ठम्	श्लोकः	पृष्ठम्
अ		आ	
अनुत्साहप्रसारान्ना ४०	आभिमुख्ये परिचये ३८
अधि स्वाम्याधिक्यनिन्दा	... ४५	आविष्करणसंपत्त्योः ४१
अत्युल्लङ्घन	... ४६	आङ्गामिमुख्ये करणे ४३

श्लोकः	पृष्ठम्	श्लोकः	पृष्ठम्
ई		प	
ईप्साव्यावृत्त्यनुत्कर्ष ३७	प्रतिस्थाने विनिमये ४८
		प्राबल्यवृत्तिनिर्देश ४७
उ		प्राग्जन्तुपरमे ३६
उत्कोचाराधने ५०		
		म	
औ		माने हिंसाशास्त्रनाम्नोः ३६
औद्धत्याङ्गीकृतौ ५०		
		य	
क		यत्नप्रतिज्ञा ४८
कामनाभोजनाभ्यङ्ग ४८		
क्रमभूषानिवसने ४९	व	
क्रियान्तोद्योगनियमे ३८	विविशेषेऽत्ययेः ४२
		विरोधप्रपञ्चपर्याय ”
च		विस्मभेऽमिबिधौ ४३
चौर्यनिर्देशपूजासु ३८	विज्ञानेऽङ्गीकृतौ ”
		विनाशकथनाभ्यास ४७
द			
दानेऽन्यथात्वे	... ४२	श	
दोषे नियोगेऽवसरे ३६	श्राद्धे परीक्षोपवेशे ४४
		श्रुतिव्यावृत्त्यवस्थाने ”
निः पृथक्करणे ४१		
न्यग्भावामिभवादान	... ४०	स	
		सहभावे स्मृतौ ३८
प		सादृश्याचरणप्रश्ना ३९
पर्युद्वाहे समन्तत्वे ४९	सान्त्वनानुग्रह ५०
परिज्ञाने विनिमये ”	सु सौष्ठवाकृच्छ्रगन्धे ४६
प्रशान्तावप्रसहने ३७	स्पर्शवष्टम्भोपरमे ४३
प्रसाधने चोपकारे ३९	स्वीकारे विनियोगे च ४५

॥ निपाता-क्रमणिका ॥

निपातः	अ	पृष्ठम्	निपातः	अ	पृष्ठम्
अ	...	२१	अकस्मात्	१७
अति	१६	अञ्जसा	”
अधि	”	अन्ततः	”
अभि	”	अस्ति	१९
अनु	”	असि	”
अव	”	अस्मि	”
अप	”	अस्तु	२०
अपि	”			
अह	२	आ		
अथो	५	आ	१२-१६
अलम्	...	६	आत्	५
अहो	७	आहो	९
अहह	”	आतः	१०
अररे	८	आङ्	१२
अवे	”	आम्	”
अरे	”	आम	”
अघो	”	आः	”
अङ्ग	...	”	आस	२०
अयि	”	आह	”
अये	९	आपमित्यकम् ।	२१
अतः	”			
अमा	१२	इ		
	१४	इ	...	२१
अथवा	१५	इव	१०
अपिच	...	”	इति	१३
अन्यच्च	”	इतिह	१४
अहोनुखलु	”	इत्थम्	...	४
अग्रे	१६			

निपातः		पृष्ठम्
	इ	
ई	२१
ईही	१५
	उ	
उ	२१-१२
उत	९
उम्	१२
उप	१६
उद्	”
	ऊ	
ऊ	२१
ऊम्	१२
	ए	
ए	२१
एव	२
एवम्	”
एवमेव	१४
एहि	२०
	ऐ	
ऐ	२१
	ओ	
ओ	२१
ओम्	७
	औ	
औ	२१
	क	
कञ्चित्	४
कञ्चन	”

निपातः		पृष्ठम्
	क	
कद्	१०
कञ्चित्	१५
कदाञ्चित्	”
कथम्	१८
किम्	१०
किमु	”
किल	११
किञ्चिल	१५
किञ्च	१५
कुतः	१८
कूपत्	९
कृतम्	१७
कृत्वा	२१
किद्	१०
	ख	
खलु	११
	ग	
गच्छति	२०
	घ	
घ	१
घन	६
ञ्चित्	”
चेत्	४
	त	
ततः	१८
तद्	१०
तदा	१८
तथा	”

निपातः	त	शृष्ठम्
तर्हि	१९
तावत्	”
तु	४
तेन	१७
ते	”
त्वाव	४
त्वै	४
	ध	
धिक	९
	न	
न	३
न (ञ)	३
ननु	९
ननु च	१५
नकिः	३
नचेत्	१६
नवर्तते	२०
नवै	१४
नहवै	”
नाम	११
नास्ति	१९
नि	१६
निस्	”
निर्	”
नु	१०-५
नूनम्	४
नेत्	३
नो	”
नोचेत्	१६
न्यै	५

निपातः	प	शृष्ठम्
परा	१६
परि	”
परमम्	१२
पर्याप्तम्	१७
पश्य	२०
पश्यत	”
परस्परस्य	”
पूर्यने	२०
प्र	१६
प्रति	”
प्रत्युत	१४
प्रसज्य	२१
	ब	
बत	७
बाढम्	१२
ब्रूहि	२०
	भ	
भगो	८
भवतु	२०
भो	८
	म	
मा	३
माकिः	”
मात्म	”
माङ्	”
मातावत्	१५
मात्रायाम्	१६
मे	१७

निपातः	य	शृङ्गम्
यद्	१०
यदि	४
यदिवा	१५
यद्वा	”
यथा	१८
यच्च	१५
यदिनाम	१४
यदिपरम्	”
यदुत	”
यथाकथंचित्	”
यथाकथाच	”
यावत्	१९
यावता	”
याति	२०
यूपत्	९
येन	१७
	र	
रात्रौ	...	१६
रे	...	८
	व	
वर्तते	...	२०
वा	...	२
वा	४
विद्यते	...	१९
वेलायाम्	...	१६
वै	४
	श	
शुभम्	..	१७

निपातः	स	शृङ्गम्
समम्	...	११
सत्रा	”
सह	”
सजूः	...	”
साङ्गम्	...	”
सार्धम्	”
सु	१६
सूपत्	९
स्थाने	१७
स्म	११
स्विद्	५
	ह	
ह	२
हरे	५—८
हये	८
हन्त	...	४
हम्	६
हा	७—८
हाधिक्	९
हि	६
हिम्	”
ही	७
हुम्	”
हु	६
हु	८
हुतौ	१६
है	८
हो	७
हंहो	८

॥ अव्यय-क्रमणिका ॥

अव्ययम्		पृष्ठम्	अव्ययम्		पृष्ठम्
	अ			अ	
अमुत्र	२२	अद्	३२
अन्तः	...	”	अवरतः	३५
अस्तम्	...	२४	अधरात्	”
अन्नः	”	अधः	”
असांप्रतम्	”	अधस्तात्	”
अद्धा	२५	अवरस्तात्	”
अर्वाक्		अवस्तात्	”
अनु		अद्य	”
अरम्	२६	अन्वेद्युः	”
अरेरे	२६	अन्यतरेद्युः	”
अजिरम्	”	अपरेद्युः	”
अवाङ्	”	अधरेद्युः	”
अधो	...	”	अपभाषितवै	३४
अधस्तात्				
अवश्यम्	”			
अन्वक्	२७		आ	
अन्यत्र	...	३१	आशु	२६
अमितः	२७	आरात्	२८
असकृत्	...	”	आधिः	...	३०
अभीक्षणम्	”	आदह	३३
अहाय	२८	आदङ्	”
अतीव	२९	आदितः	३४
अप्रतः	३०			
अच्छ	”		इ	
अधुना	३१	इद्वा	२५
अन्तरेण	३२	इदानीम्	३१
अन्तरा	”	इह	३४
अन्यद्	”	इतरेद्युः	३५

अव्ययम्		पृष्ठम्
ईषद्	उ २७
उषा	 २३
उपरि	 २६-३५
उपरिष्ठात्	 "
उषैः	 २६
उभयतः	 २७
उपांशु	 २८
उपष्टु	 २९
उदेतोः	 ३४
उत्तरपश्चात्	 ३५
उत्तराहि	 "
उत्तरात्	 "
उभयेद्युः	 "
उत्तरेद्युः	 "
ऊर्ध्वम्	ऊ २६
ऋधक्	ऋ २५
ऋषद्	 ३१
ऋते	 "
एकपदे	ए २८
एतर्हि	 ३१
ऐक्यम्	ऐ ३४
ऐषमः	 ३५

अव्ययम्		पृष्ठम्
कम्	क २४
कदा	 ३४
कर्हि	 "
कामम्	 २९
कीम	 ३३
कुह	 ३४
कुबित	 ३२
कु	 २९
कूम	 ३३
केवलम्	 २९
कंबहू	 ३५
कितराम	 ३५
खुम्	ख ३३
गुम्	ग ३३
घुम्	घ ३३
चरमम्	च २५
चिरम्	 ३०
चिराय	 "
चिररात्राय	 "
चिरस्य	 "
जनः	ज २२
जासि	 २३
जातु	 ३२
जोषक्	 २६

अव्ययम्		पृष्ठम्
	ज	
जोषम्	२८
ज्योक्	२७
	झ	
झाडिति	२६
	त	
तपः	२२
तरसा	२६
तस्वम्	३०
तदा	३४
तदानीम्	”
तथा	”
ताजक्	२६
तिरः	२९
तूष्णीम्	२८
त्रिधा	३४
त्रेधा	”
त्रैधम्	”
	द	
दक्षिणत.	३५
दक्षिणपश्चात्	”
दक्षिणात्	”
दक्षिणाहि	”
दिवा	२३
दुष्ट	२९
देवेट्	३१
दोषा	२३
द्राक्	२६
द्वन्द्वम्	२५
द्विः	३५

अव्ययम्		पृष्ठम्
	द	
द्विधा	३४
द्वैधम्	३४
	ध	
धिक्	३१
	न	
नक्तम्	२३
नमः	३१
नाना	३२-३५
निकषा	२४
निकामम्	२९
नित्यदा	३०
नीचैः	२६
नुत	२४
न्यक्	२६
	प	
परत्र	२२
परश्वः	२३
पश्च	२५
पश्चात्	”
परोवरम्	२६
परस्परम्	”
परितः	२७
पग्म्	२९
पलायद्	३४
पटपटा	३५
परतः	”
परस्तान्	”
पश्चा	”
परुत्	”

अव्ययम्	पृष्ठम्	अव्ययम्	पृष्ठम्
प		भ	
परारि ३५	भस्ममात् ३५
पुनः	... २३	भुवः २२
पुरा	... २४	भूः १
पुरस्तात् ३०	भूयः २३
पुरतः १		
पुरः १	म	
पुत् ३३	महत्	... २२
पूर्वेद्युः ३५	मनाक् २८
पृथक्	... ३२	मर्याः ३३
प्याद् २९	मिश्रया २५
प्रगे २३	मिथः	... १
प्रमीम २७	मिथुः १
प्रसह्य २८	मिथुनम् १
प्रबाहुक् १	मुधा	... १
प्रकामम् २९	मुहुः २७
प्रत्यक् ३५	मृषा २५
प्राहे २३	मङ्क्षु २६
प्रातः १		
प्राक् २५	य	
प्राध्वम् २७	यथायथम् २५
प्रायः	... २८	यदा ३४
प्रायेण १	युगपद्	... २८
प्रादुः ३०		
प्रेत्य २२	र	
		रहः २५
ब		रोदसी	... २४
बहिः २२		
बलात् २८	व	
बहलम् १	वस्तः २३
बलवत् २९	वन्व २९
ब्राह्मणवत् ३५	वरम्	... १
		वरिवः ३०

अव्ययम्	पृष्ठम्
वषट् ३१
वट् ”
विहायसा २४
विपु २७
विष्णक् ”
विद्रुवम् ३१
विना ३१-३२
विस्त्रसा २५
विप्रत्रा ३५
वृथा २५
वौषट् ३१
	घ
शम् २४-३२
शनैः २८
शश्वत् ३०
शीघ्र ३
शु २९
श्रौषट् ३१
श्वः २३
	ष
षाट् २९
षोढा ३४
	स
सत्यम् ३३-२५
समया २४
सम्यक् २६
सकृत् ”
समन्तात् २७

अव्ययम्	पृष्ठम्
	म
समन्ततः २७
सपदि २८
सहसा ३०
सन्त् ”
सना ”
सदिति ३०
सपदि ३१
सद्यः ३५
समुत्रा २४
सायम् २३
सामि २६
सावि २७
साक्षात् ”
सु २९
सुष्टु ”
संवत् २३
संप्रति ३१
स्नाक् २६
स्वः २२
स्वधी ३१
स्वस्ति ”
स्वरिति ३२
स्वगा ”
स्वयम् २९
स्वाहा ३१
	ह
हन्त ३१
हट् ३२
हिरुक् २७
ह्यः २३

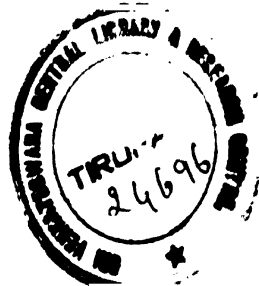
॥ उपसर्गानुक्रमणिका ॥

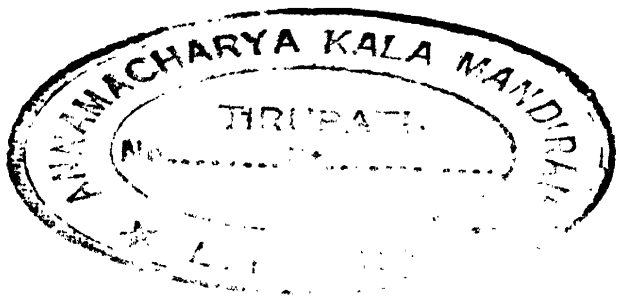
उपसर्गः	पृष्ठम्	उपसर्गः	पृष्ठम्
		द	
अ		दुः ४१
अति ४६	न	
अधि ४५	नि ४४
अनु ३९	निः ४१
अपि ४६	प	
अभि ४८	परा ३७
अप ३७	परि ४९
अव ४०	प्र ३६
		प्रति ४८
आ		व	
आङ् ४३	वि ४२
		स	
उ		सम् ३८
उद् ४७	सु ४६
उप ५०		

प्रमादपरिक्षोध्यम्

पृष्ठम्	पङ्क्तिः	प्रमाद	परिशुद्धम्
६	१५	हिं स्तोत्रे	हिं स्तोत्रे
२६	१	परोवरं परस्परं	परोवरं परस्परं
३३	१	युध्यतेऽर्जनेन	युध्यतेऽर्जनेन
५१	२	उपरुध्यते	उपरुध्यते
५१	१२	भृशं विक्षिप्ये	भृशं विक्षिप्ये
५३	११	योपसर्गीये	योपसर्गीये
५६		अनुक्रमणिकायां प्रकारादिसूत्रविभागे " प्रातः प्रगे—पृ--२३ इतीदमनुसन्धेयम् ।	

P15
552

**LIST OF SRI VENKATESVARA ORIENTAL INSTITUTE
PUBLICATIONS**

<i>Sri Venkatesvara Oriental Series :—</i>		Rs. A. P.
10.	Sri Venkatesvara Vachanamulu, Ed. by Sri V. Prabhakara Sastri ..	1 8 0
11.	Sringara Sankirtanamulu by Tallapaka Annamacharyulu. IV Volume of Tallapaka Works Ed. by Sri V. Prabhakara Sastri ...	2 0 0
12.	Kasyapa Jnanakaram (Kasyapa Samhita) Ed. by Sri R. Parthasarathi Battachar ...	3 0 0
13.	Andhra Kūvalayanaśāstra by Uchhaya Bhasha Pravina K. Subrahmanya Sastri ...	3 12 0
14.	Tirukkural-Parutpal with the Commentaries of Kālingar and Paripperumāl Edited by Sri T. P. Palaniappa Pillai ...	4 0 0
15.	Kathopanishad Bhashya of Rangaramanuja Ed. with English translation by Dr. K. C. Varadachari and Sri D. T. Tatacharya ...	3 12 0
16.	Sri Venkatesvara Laghu Kṛitulu Ed. by Sri V. Prabhakara Sastri ...	1 8 0
17.	Annamacharya Charitramu Ed. by Sri V. Prabhakara Sastri ...	2 8 0
18.	Tiruvengada Sthalapurānam by Madhurakavi Viraraghavaswami Ed by Sri T.P. Palaniappa Pillai	1 8 0
19.	Alankarasangraha by Amritānanda Yogi Ed. by Sri P. Balakrishnamurti ...	3 4 0
20.	Subhadra Kalyānamu (Telugu) by Tallapaka Timmakka, Ed. by Sri V. Prabhakara Sastri ...	0 12 0
20a.	Sankaravilāsam by Chidambaranatha Ed. by Sri T. P. Palaniappa Pillai ...	3 4 0
21.	Janasrayi (Sanskrit) Ed by Sri M. Ramakrishna Kavi ...	1 0 0
22.	Adhyatmasankirtanalu Vol. V by Tallapaka Annamacharyulu (Tel.) Ed. by Sri V. Prabhakara Sastri	3 4 0
23.	Tiruvengada Ula (Tamil) Ed. by Sri T. P. Palaniappa Pillai ..	1 8 0
24.	Adhyatmasankirtanalu, Vol. VI by Tallapaka Annamacharyulu (Tel.) Ed. by Sri A. V. Srinivasechari ..	2 0 0
25.	Prasnopanishad Bhashya of Rangaramanuja (Sanskrit-English) Ed. and translated by Dr. K.C. Varadachari and Sri D. T. Tatacharya ...	2 12 0
26.	Sri Venkatesvara Stothanamalu (Telugu) Ed. by Sri V. Prabhakara Sastri ...	1 2 0
27.	Dharmasangraha (Sans) Ed. by Prof. P. V. Ramanuswaswami	(In the press)

Copies can be had of:—THE DIRECTOR

S. V. ORIENTAL INSTITUTE, TIRUPATI (Chittoor Dt., S.I.)